

KONFLIKTEN MELLOM

GUD OG SATAN

 Hører disse underfulle sangene, lytter til menigheten synge dem, og tenker på gamle dager, og ser ut og ser ansikter jeg ikke har sett på lenge, og det er bare noe ved det, som er ekte, å komme tilbake til menigheten. Ikke sant? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Godt. Jeg var akkurat for en stund siden. . .

² En gammel venn jeg ikke har sett, åh, hilste på ham, jeg antar, det er årevis siden jeg har vært sammen med ham; en gutt, Jim Poole, jeg pleide å være sammen med, da jeg var gutt. Og nå var han nede, i mitt hjem, for en stund siden, første gang han er hjemme hos meg siden vi ble, vel, siden jeg ble gift.

³ Og fru Woods her inviterte ham, til å komme ned og høre oss forkynne. Hun sa, “Vel, jeg pleier å høre på ham hele tiden.”

⁴ Og da vi pleide å gå sammen, å jakte, og så videre, og vi. . .han. . .Han pleide ikke å si stort, vet dere. Jeg snakket hele tiden. Jeg sa, “Skal du ikke si noe?”

Han sa, “Hvordan kan jeg?” Jeg tok ganske enkelt opp all tiden.

⁵ Så ser ut til at det på en måte har vært slik med meg. Tar på en måte opp tid, snakker mye, hele tiden, uten å komme noen steder. Men jeg er glad, i dag, for at jeg har forandret måten jeg snakker på siden de dagene, snakker om Herren. Jeg bare elsker Ham.

⁶ Jeg snakket med broder Ruddell, og han fortalte meg der. . . (Takk, broder Temple.) Jeg snakket med broder Ruddell. Og han kom ned for noen få dager siden, og snakket med meg, og fortalte meg tre drømmer som han hadde drømt. Og jeg fikk tak i to av dem. Jeg glemte den andre. Jeg prøvde å fortelle ham hva det var. Var meg med et spill, prøvde å speile meg, og sa, “Ser du hvordan Gud speiler Seg, akkurat som vi speiler oss i et—i et spill.” Han har sannelig vært god.

⁷ Broder Creech, er dette din jente som spiller pianoet? Er det? Jeg visste ikke om det var Patty. [Noen sier, “De er rett bak der på plattformen.”—Red.] Hvor er Patty? Hvor. . . Du, godeste! Patty. Jeg husker da de bodde der nede, vel, akkurat der de bor nå, er nesten som denne lille karen som sitter rett her. Og Mary Jo er, gift, antar jeg. Jim stod der for en stund siden. Barnebarnet hans stod der, og her kom barnebarnet mitt inn. Jeg sa, “Vi kan like godt skaffe oss en spaserstokk og sette oss ned. Er du ikke enig?” [Broder Branham og forsamlingen ler.]

⁸ Men like over Elven, der er det herlige Stedet. Det er det vi venter på. Og det er ikke bare fordi jeg ble . . . begynner å bli gammel, at jeg tenker på Det. Jeg begynte å snakke om Det da jeg bare var en liten, bitte liten kar, ung mann i min beste alder. Jeg trodde at det var et Land et sted. Vi går den Veien. Jeg er så glad for det.

⁹ Dere vet, jeg—jeg sier ikke stort som betyr noe, spesielt når en bare snakker.

¹⁰ Men, mange ganger plukker jeg opp et eller annet her, i Skriften. Men noen ganger gir Herren meg noe, og det bare gjør meg kjempeglad når jeg får tak i noe som er virkelig bra. Jeg bare, åh, det bare er så veldig godt for meg. Vi føler det alle på den måten. Jeg vet at broder Neville, du, og brødrene her, broder Junior, og dere alle, dere føler det på samme måten, når dere får noe Herren gir dere, og dere ser det bare er så virkelig.

¹¹ Og forleden kveld, talte jeg, jeg tror det var i tabernaklet, og jeg berørte noe som har gjort meg mer godt enn noe annet jeg har tenkt på siden jeg ble omvendt. Og det var . . . Jeg kan godt repetere det igjen, hvis det er i orden. Jeg vet dere vet hvor jeg skal hen, men, det var det beviset på frelsen. Skjønner? Jeg . . . Det bare slo meg, og jeg—jeg sa det. Jeg dro hjem, jeg gikk inn på rommet mitt, og jeg gikk fram og tilbake på gulvet. Jeg—jeg hadde bare en liten, god stund for meg selv, vet dere, der inne og bare tenkte på det.

¹² Og her er hva det var. Jeg kan gi det videre til dere bare et øyeblikk. Jeg snakket om, “Vi er eiere av alle ting. Alt er vårt.” De sier at vi er den sprø flokken, vet dere. Men allikevel, når alt kommer til alt, tilhører alt oss. Skjønner? Skjønner? Og vi kan . . . Det er grunnen til at vi oppfører oss litt rart, ser dere, vi er arvinger av alle ting. Skjønner?

¹³ Og jeg tenkte, vi eier kjærlighet, glede, mot. Vi eier tro, og utholdenhet, vennlighet, tålmodighet, ydmykhet. Du kunne ikke kjøpe det for noen slags penger. Uansett, det er ikke . . . Gå ned og kjøp tålmodighet for 25 cent til meg, ser dere. Kunne bare ikke gjøre det. Og, men allikevel, gir Gud oss det. Vi eier det. Det er vår eiendom. Og så kjøp litt tro til oss. Vi hadde vært villige, til å gi alt vi hadde, for litt tro. Skjønner? Men, det er gitt oss, og alt er gratis, og kommer fra Herren. Er ikke det underfullt?

¹⁴ Så tenkte jeg på dette: da Israel, en gang var slaver, Guds barn i trelldom, nede i Egypt. Nå, det var Guds arv, akkurat som vi er i dag. Og de brakte dem sannsynligvis noe å spise, en haug med muggent brød, og kastet det ut, og hva som helst for å undertrykke. Å drepe en, var akkurat som å drepe en hund eller noe annet. Og de lengtet etter en befrielse ut derfra. De hadde vært der inne i fire hundre år.

¹⁵ Så en dag, kom stampende ned ut av ødemarken, kom en profet, med et—et Lys som fulgte ham. Og han sa til dem, “Det

er et land som flyter med melk og honning, og Gud hadde gitt det til dem.” Og han gjorde tegn og under, for å vise dem at han ikke var en bedrager, noe falskt noe, men faktisk var utsendt av Gud for å ta de menneskene til det landet.

¹⁶ Tenk nå på det. Deres barn, slavedrivere kom forbi, hvis de ønsket å drepe en, var det helt i orden. Ingenting kunne bli sagt. Gikk og tok din unge datter bort, for en eller annen skjending, nei, ingenting kunne bli sagt. Måtte bare stå der, og la henne gå bort. Skjønner? Gutten din, ble på en måte. . . jobbet ikke helt riktig, og de ønsket å drepe ham for det. Drep ham, det er helt i orden, ingenting kunne bli sagt.

¹⁷ Men nå hadde de blitt fortalt at de skulle komme ut av denne trelldommen, og de skulle dra til et land som fløt med melk og honning. De kan få sitt eget gårdsbruk. De kan produsere sine egne ting, mate sine egne barn, sende dem til skolen, leve i fred. Og det herlige landet, og det tilhørte dem. Dere vet, det var et stort løfte. Tenk på hva det betydde.

¹⁸ Vel, denne profeten gjorde så mange mirakler iblant dem til de så at—at han virkelig var Guds sendte mann. Vel, ut dro de, ut i ødemarken.

¹⁹ Og da de kom over til Kades-barnea, nå, Kades-barnea er dommersetet. Det var det på den tiden, for verden. Kades-barnea, det var et sted med en kjempestor kilde, og mange små kilder, små sideelver til denne kilden.

²⁰ Vel, der hadde de en mann iblant seg, en mektig kriger, som het Josva. Josva er “Jehova-Frelser.” Og Josva dro over inn i det lovede landet.

²¹ Nå, husk, ingen av dem hadde noen gang vært der. De visste ikke om landet faktisk var der eller ikke. De bare dro, ved tro, ved det som hadde blitt fortalt dem, at Gud hadde et sted for dem. Og de dro til det stedet, bare ved tro. Tenk nå på det. Forlot Egypt, og Gud førte dem ut, og nå nærmer de seg det landet. Og når de kommer nær landet, går Josva over inn i landet og bringer tilbake beviset. Krysser Jordan, går over inn i Palestina, bringer tilbake beviset, stor klase med druer som det tok to menn for å bære. Og de kunne spise de druene. Og han sa, “Landet er helt nøyaktig slik Gud sa det var.”

²² Åh, hvilken frihet det var, dit de kunne dra nå. Og de kunne ha sine egne gårdsbruk, og oppdra sine barn. Og ha. . . og Guds velsignelser over dem, og bo i fred. Der var ingen slaver. Hvor. . . Men, til slutt, etter at de hadde levd et godt langt liv, måtte de til slutt dø, selv om de var Guds barn. Det fortsatte videre år etter år, dyrket sine avlinger, og hadde sine familier, og godt fredfullt liv, og så dø.

²³ Så, en dag, kom den største Krigeren av alle ned, Herren Jesus, Guds Sønn. Og Han sa, “Det finnes et Land der et

menneske ikke kan dø. I Min Fars hus er det mange rom. Hvis ikke, ville Jeg ha sagt dere det. Jeg går for å gjøre i stand et sted, og skal komme igjen og ta dere til Meg.” Nå, Han er Profeten som kom, og talte om et Land like over elven Jordan, døden. Der, det, selv om dere har gårdene deres, dere har familiene deres, dere er velsignet av Gud, men likevel må dere dø. Men, likevel, er det et Land bortenfor det, hvor dere ikke dør. Åh, du store!

²⁴ Så kom Han til Kades-barnea, Golgata, dommersetet, igjen. Hvor, syndens straff, som gjorde at menneskene døde, den ble innfridd ved dommen, ved Hans Kades-barnea. Han betalte syndens straff, døde; krysset Jordan, dødens Jordan; og oppstod på den tredje dag, kom tilbake. Og sa, “Rør ved Meg, en ånd har ikke kjøtt og ben som Meg. Har dere noe å spise?” Han—Han spiste fisk og brød. Og Han var sammen med dem i forti dager, beviste, som Josva, at Landet var der. Han er beviset på Landet der.

²⁵ Nå, Han sa, “Alle som vil tro dette, gå dere ut i all verden, forkynn Evangeliet for hele skapningen. Den som tror og blir døpt skal bli frelst. Den som ikke tror skal bli fordømt.”

²⁶ Så, på Pinsefestens Dag, sendte Han tilbake panten på dette Stedet, forsikringen, beviset på at dette Landet er virkelig. Akkurat som Josva brakte tilbake beviset, brakte Jesus den Hellige Ånds bevis.

²⁷ Nå, vi regner oss selv som døde. Vi ble begravd med Ham i dåpen, til Hans død.

²⁸ Og vi oppsto med Ham, i oppstandelsen. Og nå er vi i, allerede, ikke vi kommer til. Vi er allerede oppreist. Åh, du store! Vi er nå, ikke vil bli, vi er nå, i kveld, på Himmelske steder (hvordan?) i Kristus Jesus. Ikke vil bli, på et eller annet tidspunkt. Vi er nå. Menigheten innser ikke hvem de er. Skjønner? Vi er nå, akkurat i dette øyeblikket, (hvordan?) i Kristus Jesus, samlet sammen i Ham, allerede oppreist fra de døde. Våre sjeler var udødelige.

²⁹ La oss nå stoppe bare et øyeblikk. Her, en gang, pleide vi å lyve, stjele, jukse, slåss, banne, alt annet. Og så bekjente vi all den synden. Så ble vi begravd med Ham i dåpen, og oppreist med Ham. Og da vi kom opp... “Omvend dere, og enhver av dere la seg døpe på Jesu Kristi Navn til syndenes forlatelse, og dere skal motta beviset,” beviset på dette gode Landet. Og så den Ånden som kommer på oss, bringer oss bort fra den lyvingen, stjelingen, og alle de greiene der tilbake, og nå er vi oppreist med Ham, og sitter nå med Ham, *her* oppe på Himmelske steder. Våre sjeler er absolutt helt klare.

³⁰ Ja, William Branham har vært død i noen og tretti år. Jeg ble en ny skapning. Det gamle mennesket døde. Jeg ser tilbake

der, snakket med den vennen min, denne ettermiddagen, han sa, “Husker du da vi pleide å gjøre *det-og-det*? Husker du vi kastet den gutten i vannet den kvelden, som snorket.”

Jeg sa, “Ja. Jeg ville ikke ha gjort det igjen.” Skjønner?

³¹ “Husker du den gangen vi skulle stikke den nåla i den frosken, da han ‘gurret’ slik som det, og *det*?”

“Ja,” sa jeg, “husker det.”

³² Og alle disse tingene vi gjorde! Jeg tenkte, “Du vet, det var da jeg var—det var da jeg var . . . Det var da jeg var død. Skjønner? Men nå er jeg levende.” Skjønner? Åh, jeg gjør ikke det nå.

³³ Vi sitter på Himmelske steder i Kristus Jesus, og nå har vi panten på vår frelse, den første utbetalingen. Det kostet ti tusen dollar, og Han ga oss de første tusen. Skjønner? Dette er den første tiendedelen, av vår pant. Hvilket, vi er allerede oppreist fra synd og vantro, opp i en oppstandelse med Kristus. Og sitter nå sammen på Himmelske steder, med det beviset, som Josva brakte tilbake. Landet er Der, og vi er på vei. Ikke noe mer død. Kan ikke dø.

³⁴ De vil fortelle dere, en gang, “Broder Branham er død,” ikke tro på det. Hvorfor? Broder Branham kan ikke dø. Skjønner? Det er riktig. Jeg kan ikke dø; allerede død. Nå, William Branham døde, for lenge siden, omkring tretti år siden, eller før, omkring to og tretti år siden. Jeg har forkynt omkring to og tretti år, så han døde til og med før det. Men, nå, dette er en ny skapning.

³⁵ Russell Creech, en ny skapning. Han er ikke den lille gutten, som pleide å løpe rundt der nede, i Corydon. Orman Neville er ikke den lille gutten han pleide å være. Og—og broder Ruddell er ikke den lille gutten han pleide å være, vet dere. Og—og broder Jackson, alle disse andre, de er ikke de karene. Alle dere brødre og søstre, vi er ikke de menneskene vi pleide å være. Vi er—vi er nye skapninger, nye skapelser. Du trenger ikke å bekymre deg for det. Vi er allerede *her* oppe. Se hvor vi var. Se hvor vi er nå. “Nye skapelser i Kristus Jesus.” Åh, du store!

³⁶ Nå, du vet, Russell, jeg føler at jeg nesten kan synge denne sangen, for, hver gang jeg hører den, tenker jeg på deg og søster Creech.

Jeg vil fly avsted, Å glory,
Jeg vil fly avsted om morgenen.

Ja, sir! Husker dere vi pleide å synge den?

Når jeg dør, halleluja, om en stund,
vil jeg fly avsted.

³⁷ Jeg liker den. Og etter som vi begynner å bli eldre, og håret blir grått, skuldrene luter, så betyr den mer for oss enn noen

gang. Skjønner? Fordi, et barn ser fremover: hvem han kommer til å gifte seg med, hvordan han skal utdanne barna sine? Og når alt det er over, da er det nesten over da, ser dere, da står du foran solens nedgang.

³⁸ Men bare tenk, broder, det er ikke noe som vi ikke har. Vi har kjærlighet. Vi har glede. Vi har fred. Vi har Liv. Vi har . . . Vi eier døden. Det er riktig. Bibelen sier at vi gjør det. Vi eier døden. Den tilhører oss. Vi tilhører ikke den; den tilhører oss.

Du sier, "Hva skal du gjøre med døden?"

Akkurat som Paulus sa, når han kommer og banker på døren. Sa, "Har du kommet for å ledsage meg over Elven?"

³⁹ Og forfatteren sa en gang, "Gud heftet døden til en vogn, og det eneste den kan gjøre er å trekke deg inn i Guds Nærvær." Det er alt. Kan ikke dø. De bare heftet døden fast til en vogn, og det eneste den gjør er å trekke deg rett opp i Guds Nærvær. Den er bare en maskot, som kommer for å trekke deg over Elven. Det er alt den er. Så det er ingen ting som kan plage oss, noe mer.

⁴⁰ Paulus sa, da døden kom rullende ned gjennom denne, tiden for ham, sa han, "Åh, død, hvor er din brodd?"

Sa, "Vel, jeg skal ta deg med ut i graven."

⁴¹ Han sa, "Så, grav, hvor er din seier? Jeg eier deg, også." Så snudde han seg rundt, sa, "Gud være takk Som gir oss seier gjennom vår Herre Jesus Kristus."

Så, vi har det, broder Temple. Slik er det. Det hele er over.

⁴² Vel, søster Snelling pleide å synge en gammel sang. Jeg regner ikke med at noen av dere husker søster Snelling. Jeg var der ved graven hennes forleden dag. Hun pleide å synge en liten pinsefestsang, om:

La oss fortsette, la oss fortsette,
Å snakke om denne gode gamle Veien;
La oss fortsette, la oss fortsette,
Å snakke om Herren.

Har dere noen gang hørt den? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.]

Føles så mye bedre, og bare snakke om denne
gode gamle Veien,
Jeg føler meg så mye bedre, jeg snakker om
Herren.

⁴³ Slik er det. Ja vel. La oss snakke til Ham bare et øyeblikk nå, i bønn, før vi starter med, å lese Hans Ord.

⁴⁴ Mens vi har våre hoder bøyd, og våre øyne lukket, og lar dagens bekymringer forsvinne nå. Vi er samlet i Hans Navn,

og i Hans Nærvær. Er det noen her som vet om noe som dere ønsker å bli husket på fremfor Gud? Bare rekk opp din hånd, og ved det, "Gud, bare husk på meg."

⁴⁵ Vår Himmelske Far, den uendelige Gud Som visste, før verden i det hele tatt ble formet, at vi ville stå her i kveld. Du så de hendene. Du vet hva som er bak hver enkelt av dem, hva som lå nede i hjertet som den hånden var løftet for. Jeg ber for dem, Far, at Du må svare i henhold til Dine store rikdommer i Herligheten og Din Makt.

⁴⁶ Vi takker Deg for denne menigheten, for dens pastor, dens styre, dens tillitsmenn, diakoner, alle medlemmene, og for alle de dyrebare sjelene som holder til her nede i Clarksville, pilegrimer, fremmede, tilhører ikke verden lenger. De ga opp alt av verden, solgte alt de hadde, og kjøpte denne herlige Perlen av stor verdi, Herren Jesus som gir oss Evig Liv. Vi takker Deg for Det, Herre. Takk for disse dyrebare sjelene. Jeg ber for hver enkelt en.

⁴⁷ Jeg tenker på broder Jackson, og hvordan han har arbeidet og prøvd, kjempet, for å prøve å mate fårene, og laget et møtested hvor pilegrimene kan samles, holde dem sammen, venter på Herrens Komme; han og hans kone, og familie. Sitter her bak meg, i kveld, broder Ruddell, og han også holder dem sammen, den lille gruppen som oppholder seg oppe ved 62. Broder Neville, og gruppen oppe i tabernaklet, oppholder seg. Og de andre, Herre, som er til stede, er kanskje her fra andre steder. Vi ser etter Herrens Komme.

⁴⁸ Tilgi oss, Herre, når vi nå er samlet. Vi kommer i Jesu Navn, og vet at Du lovet å høre oss. "Hva enn vi ber om i Hans Navn det vil bli gitt oss."

⁴⁹ Og nå, i kveld, idet vi åpner opp Bibelen, for å gå inn i en liten leksjon, nå, vi er ikke her for å bli sett eller for å bli hørt, bare som mennesker. Folket sitter ikke i dette rommet, bare for å si, "Vel, jeg var på møte i kveld." Vi forventer et besøk fra Deg, Herre. Vi venter på det. "De som venter på Herren, skal få ny styrke." Og vi ber om at Du må bryte Livets Brød til oss. Må den Hellige Ånd ta de få Ordene, og plante dem dypt nede i hjertet. Styrk de, Herre, som er svake. Og gi glede til de som er sterke; mot til de som mangler mot; helse til de som er syke; frelse til de som er fortapte. Og vi vil bøye våre hoder og gi lovprisning til Deg. Vi ber om det, og overgir oss selv, med Ordet, i Jesu Navn. Amen.

⁵⁰ Jeg ønsker å bli husket på av denne menigheten når vi starter neste uke, nå, på en reise gjennom to nasjoner, for å forkynne Evangeliet. Be for oss når vi reiser av sted. Og har dere noen venner omkring, dere kjenner reiseruten, som kommer til møtene, vil vi være. . . eller kan komme, vil vi være glade for å ha dem i møtet.

51 Vi vil be for dere alle her, deres pastor og forskjellige som holder hjemmeilden brennende nå inntil vi kan komme tilbake. Hvis Jesus kommer før vi kommer tilbake, vil vi møte dere i den Morgen. Hvis vi har noe annet motiv enn det, må Gud tilgi oss.

52 Nå ønsker vi å slå opp, bare for noen få ord, i kveld, ut fra Bibelen, som vi finner over i Josvas Bok 24, 14. verset og 15. verset. Jeg ønsker å lese fra Hans Ord. Lytt nøye til Hans Ord. Josva 24:14 og 15.

Derfor skal dere nå frykte Herren, og tjene ham helhjertet og i sannhet: og ta avstand fra de gudene som fedrene deres tjente på den andre siden av elven og i Egypt; tjen Herren.

Og hvis det synes ondt i deres øyne å tjene Herren, så velg i dag hvem dere vil tjene; enten gudene som deres fedre tjente på den andre siden av elven, eller amorittenes guder, i det landet dere bor: men jeg og mitt hus, vi vil tjene Herren.

53 Herren velsigne lesningen av Hans Skriftsteder! Jeg har noen notater her som jeg ønsker å snakke bare litt fra. Og jeg ønsker å ta en tekst i kveld, å kalle den, konflikten: *Konflikten mellom Gud og satan*. Og nå bare for å undervise det som en søndagsskole-leksjon, for jeg har mange Skriftsteder som ligger her.

54 I Eden, kjente Gud Sin fiende og alle angrepene til Sin fiende. Nå, Gud er den uendelige Gud, og den uendelige Gud er fullkommenhetens Fullkommenhet. Han visste alle ting for de i det hele tatt var. Og derfor, hvis denne uendelige Gud kunne se fremover (og gjorde det) og så enden fra begynnelsen, og visste at Han ville ha barn på denne jorden, Sine Egne velsignede barn, tror du ikke Han ville tilveiebringe for dem det beste som Han kunne tilveiebringe? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.]

55 Ville ikke du, i kveld, for dine barn som var hjelpeløse små krabater som ikke kan ta vare på seg selv, strever du ikke, og arbeider, og gjør alt det du kan, for å tilveiebringe det beste du kan, eller har mulighet, for å tilveiebringe for disse barna? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Fordi du er en far, en forelder. Og hvis det er . . . hva jeg vil kalle, trofastheten, og tanken til en jordisk forelder. Og foreldrestand hadde sin begynnelse i Gud, fordi Han var den første Forelder. Tror du ikke at Gud, så hva satan ville bli, hva satan ville gjøre, Han ga til Sine barn, og tilveiebrakte for dem, det beste som kunne bli tilveiebrakt for dem? Og visste hva fiendens angrep ville bli, så Gud utrustet Sine barn. Skjønner?

56 Vi tar for oss krigen, når en general går ut for å møte en annen general, i krig. Og denne generalen, hvis han er en ekte, sann borger av denne nasjonen han representerer. . . Og det ville han sikkert være, for å være en general. Og han, det

første, han studerer er fiendens angrep. Han vet hva han skal gjøre, hvordan han skal arbeide, fordi han på en måte har dratt over og spionert.

⁵⁷ Vi har spioner over alt, vet du. Det er amerikanske spioner i England. Det er amerikanske spioner i Frankrike. Det er amer- . . . Og de tyske spionene er her. Og det er . . . Uansett hvor vennlige vi er, har vi fortsatt spioner. Og vi spionerer på et—et slags atomvåpen. Så finner vi det, og tar det tilbake til landet. Så, grunnen for det er, at de gjør seg klare. Når krigen kommer, vet de hvordan de skal angripe fienden sin. Og hvis vi vet . . .

⁵⁸ Gud visste at denne store krigen skulle reise seg, mellom rett og galt, og Han visste hva fienden ville gjøre. Han visste helt nøyaktig hvordan utstyre Sitt folk. Så hvis vi legger merke til, den aller første tingen Gud utstyrte Sine barn med var . . . Ved å være uendelig, visste Han hva som trengtes for å beseire satan, når som helst, et hvilket som helst sted, hvor som helst, under alle omstendigheter. Nå, Han hadde ikke sagt, “Jeg vil gi dem noe *her*, og så noen få år senere, kan Jeg tenke ut noe bedre å gi dem, og så etter noen få år senere.”

⁵⁹ Som vi, i militærmakt, den gamle pil og buen, og slegge, steinhammer, og så det neste var en . . . Etter pil og buen, kom musketten, og etter musketten kom Springfield-riflen og—og nå atomvåpen og slikt. Skjønner? Vi utvikler oss stadig mer.

⁶⁰ Men, Gud, ga i begynnelsen, Sine barn atomvåpenet, fordi Han er den uendelige Gud. Nå, da Han så det ville bli en konflikt, og det kom til å bli en kamp, utstyrte Gud Sine barn med den rette slags ammunisjon, rette slags angrep, det rette slaget av alt de hadde behov for, som ville føre dem hele veien fra Eden til Bortrykkelsen. Hva var det? Ordet. Ordet. Det som beseirer satan, er Ordet. Det vil beseire ham hvor som helst, et hvilket som helst sted. Nå, hvorfor ønsker vi å bytte det ut med noe annet, når vi allerede har det beste som finnes, Ordet?

⁶¹ Og vi tar for oss Jesus på jorden, bare for å bevise at dette var den beste utrustningen, da satan kom i strid på tomannshånd med Jesus, Han tok ikke bare over med Sin Kraft og bandt hendene hans. Han bare tok det samme våpenet som Gud ga i Edens hage, Hans Ord, og sa, “Det er skrevet . . . Det er skrevet . . .” Og Han slo ham rett ut av ringen, med Det, det er riktig, fordi Det er Guds beste.

⁶² Og se hvor det er. Det er ikke bare for en eller to, i en menighet. Det er for oss alle. Enhver troende har en rett til å ta dette Ordet og bekjempe fienden hvor enn du møter ham. Hvor som helst du møter fienden, er dette Ordet det du må bruke. Og Jesus beviste det da Han kom. Så Han utstyrte Sine barn med Ordet, som deres beskyttelse mot fienden. Når krigen kommer for fullt, og kampene, og oppstilt på rad og rekke, da er det bare én ting en ekte soldat kan bruke, en ekte Kristen soldat,

det er SÅ SIER HERREN. Gå rett ut der og møt fienden, med vissheten om at ingen ting. . . “Tusen kan falle til høyre for deg, og ti tusen til venstre, men til deg skal det ikke nå.” Bare husk at Gud kom med denne uttalelsen, og ga Dette til Sine barn, og Det er det beste som har vært hittil.

⁶³ Satan, i Eden, da han først kom til dette angrepet, for å angripe en person, og visste at Guds barn var utrustet med dette Ordet, angrep satan Ordet. Skjønner? Han angrep aldri skapningene. Han angrep Ordet, først.

⁶⁴ Se på den sniken, firfirslen, hva han gjør i dag. For det første, kan han ikke legge det ut, og si, “Vel, det er ikke en god person.” Det er en god person. Skjønner? Men det eneste han prøver å gjøre, uansett hvor god personen er, er å få dem til å fornekte Ordet. Det er bare det eneste han ønsker å gjøre, få deg til å fornekte Ordet.

⁶⁵ Så satan prøvde å—å angripe Ordet, i Edens hage. Så han måtte ha noe nå som han kunne bruke, for—for mennesket, som ville se bedre ut enn Ordet. Skjønner? Han måtte ha noe som ville se bedre ut, for mennesket, enn Ordet. Og vet du hva han brukte? *Resonnering*, nøyaktig det vi kaller, “sunn fornuft.” Skjønner? Så det var det han brukte, og han lyktes, så det er det han har brukt, hele tiden.

⁶⁶ Men Gud kan ikke gi noe annet enn Sitt Ord, fordi det var det Han valgte først. Og når Gud tar en avgjørelse, må det alltid forbli på den måten.

⁶⁷ Og satan tok resonneringer, og tok resonneringene og angrep Ordet, og rystet Eva vekk fra veien, det er riktig, ved resonneringer, menneskelig resonnering.

⁶⁸ Nå, den eneste måten som han, hun kunne komme til å tvile på Guds Ord, at det måtte være tiltrekkende. Og satan vet hvordan gjøre resonneringer tiltrekkende. Det må tiltrekke deg. Og synden er veldig tiltrekkende. Og det er kun én synd, og det er vantro. Så det er virkelig tiltrekkende. Satan gjør synden så tiltrekkende for deg!

⁶⁹ Stopper bare her i noen få minutter. Jeg har ofte tenkt, som en ung mann, og lest om ulike nasjoner, og landets moral. Og jeg hørte ulike mennesker som fortalte meg om spesielt nede i Frankrike, nede på stedet som heter Pigalle, og hvordan menneskene var så umoralske. Vel, jeg tenkte, “Hvis jeg noen gang drar inn dit, vil jeg se på de menneskene der nede, kvinner som kommer ut, vet du, forherdede syndere, med slikt et gammelt herjet utseende, vet du, og simple.” Og—og jeg dro ned til Pigalle, den første kvelden, jeg og tre andre forkynnere. Broder, hvilken overraskelse vi fikk! Nå, satan er for smart til det. Han vil ikke produsere noe slikt som det. Men noen av de peneste jentene jeg noensinne har sett i mitt liv var der, tiltrekkende. Ja visst.

⁷⁰ Synden er tiltrekkende og fristende. Satan har ikke gaffelformede klover, og en—og en—og en spiss hale, og—og slik som det. Han er ikke gamle John Barleycorn der ute, med frakken hengende opp, og—og ørene hengende ned. Han er en sleiping, tiltrekkende. Synden er ikke bare stygg, som du tror den er. Den er veldig tiltrekkende. Derfor, må vi følge nøye med på den. Vi vil komme til det om en liten stund. Jeg tenkte på noe annet. Så, hvordan satan får det til å se så ekte ut, det er tiltrekkende for dem.

⁷¹ Men om de bare hadde forblitt befestet med Ordet, latt Ordet være deres festning, da, ser dere, da ville de ha vært befestet. Da ville de ha vært bak Ordet. Ordet ville ha vært foran dem, alltid, SÅ SIER HERREN. “SÅ SIER HERREN. SÅ SIER HERREN.” Høyre eller venstre, “SÅ SIER HERREN.”

⁷² Som de Englene der nede den dagen, da Jesaja var i templet. Han syns han klarte seg ganske bra; temmelig bra forkynner. Kongen likte ham virkelig godt, men kongen ble tatt fra ham en dag. Og han knelte ned ved alteret og falt inn i en visjon, og så Engler med vinger over Sine ansikter, og over Sine føtter, og fløy med to vinger, syngende, “Hellig, hellig, hellig, er Herren Gud, den Allmektige” ser dere, uansett hvilken vei De tok.

⁷³ Esekiel så bildet av visjonen. *Denne* veien beveget Guds Ånd Seg, det hadde ansiktet til en okse. *Denne* veien, hadde Det ansiktet til en løve. Og alle veier Det gikk, hadde Det et ansikt. Over alt hvor Det gikk, var Det befestet.

⁷⁴ Guds Ord, det er ingen vei utenom. Befestet, hele veien rundt, over alt, “SÅ SIER HERREN. SÅ SIER HERREN.” Din vandring, din tale, ditt arbeid, dine forbindelser, og alt, sett Guds Ord først.

⁷⁵ Sier, “Jeg tror jeg vil gå i kveld, og denne lille dansen vil bare ikke skade noen.” Kunne du ta SÅ SIER HERREN med deg? Skjønner? Skjønner? “Jeg tror hvis jeg kunne gjøre denne lille avtalen, åh, det er bare litt suspekt.” Men kunne du si SÅ SIER HERREN med det? Skjønner?

⁷⁶ Sett Ham alltid først, forbli befestet, for Han er vår festning, dets kraft.

⁷⁷ Men vet du at du må ignorere, før... For å kunne tro djevelens løgn, må du ignorere og fornekte Guds Sannhet, først, før du kan tro djevelens løgn. Har du noen gang tenkt på det? Du må fornekte Sannheten, først, før du kan tro en løgn. Riktig. Må fornekte Det!

⁷⁸ Eva kom bort fra Det, og tapte slaget. Med én gang Eva... stod satan der ute, og skjøt på sitt mål. Hun sa, “Men Herren sa...” Og så skjøt han igjen. Hun sa, “Men Herren sa...” Så da skjøt han igjen, på en annen måte. “Men Herren sa...”

⁷⁹ Men satan reiste seg bak der, sa, “Men bare vent et øyeblikk. Hvis Herren sa Det, la meg bare fortelle deg noe. Du skjønner, du er ikke vis som Gud. Du vet ikke rett fra galt. Men hvis . . . Lytt. Ville du ikke likt å bli vis som Gud?”

⁸⁰ “Vel,” sa Eva, “ja, jeg—jeg—jeg—jeg tror jeg ville det.” Kanskje noe slikt som det. “Jeg tror jeg bare ønsker å vite hele Guds visdom. Jeg ønsker å vite hva som er rett og galt. Jeg vet ikke om det.”

“Vel, jeg vil fortelle deg.”

Nå, hun sa, “Men, men, Herren sa . . .”

⁸¹ “Vel, men, sannelig, vet du at Han er en god Gud. Han vil ikke gjøre det.” Skjønner?

⁸² Rett der laget hun en mulighet, slik at han kunne skyte. Akkurat der gjorde hun en feil, akkurat der, stoppet litt.

⁸³ La meg nå si noe til dere kristne her nede. Stopp aldri ett sekund for djevelen. Ikke stopp for å resonnerer Det ut. Når du begynner å resonnerer Det, kommer djevelen rett inn. Du kan ikke resonnerer Gud. Du kan ikke forstå Gud. Du er nødt til å bare tro Gud. Skjønner? Jeg kan ikke forklare Gud. Ingen kan det. Mange ting jeg ikke kan forklare. Men, det eneste er at, jeg bare tror Det, fordi Han sa så. Nå, det er ingen av oss som kan forklare Det. Ikke prøv å forklare Det.

⁸⁴ Ikke slå lag med disse vantro som sier, “Vel, hør nå her, pastoren din der ute, Junior, jeg hører at han ber for de syke. Nå, dere er helt sprø der nede. Det finnes ikke noe slikt som Guddommelig helbredelse.”

⁸⁵ Si, “Ja vel, det er ikke for deg, da. Du er en vantro.” Og bare fortsett videre. Skjønner? Det er bare for troende. Skjønner? Ikke . . .

⁸⁶ “Vel, dere sier alle at dere har den Hellige Ånd. Det finnes ikke noe slikt som den Hellige Ånd.”

Si, “Det er ikke for deg, da. Det er for meg.” Bare fortsett videre. Skjønner? Skjønner?

⁸⁷ Ikke resonner. Ikke prøv å resonnerer Det. Det har ingen resonneringer. Du bare tror Det. Ikke resonner noe. Fordi, husk, den eneste måten du kan ta imot Gud på er ved tro, ikke ved resonnering, ikke ved forståelse, det kan ikke forklares. Du forklarer ikke noe. Du tror Noe. Ikke hva du føler. Jesus sa aldri, “Følte du Det?” Han sa, “Trodde du Det?” Det er riktig. Bare tro hva Gud sa. Jeg kan ikke forklare dere hvordan de . . . Hvordan kunne en . . . Det største miraklet jeg kan tenke meg, er en mann som . . .

⁸⁸ Akkurat som, ta en gris, og si til den grisen, “Vet du, du er ikke lenger en gris. Du er et lam,” og han blir et lam. Skjønner? Det ville vært vanskelig å tro.

⁸⁹ Vel, det er det samme som skjer når du blir omvendt fra en synder til en kristen. Skjønner? Det forandrer dine egne meninger. Det forandrer din egen vilje. Det forandrer alt som er i deg. Og det bringer deg inn i et annet liv, og gir deg en annen Ånd, som gir vitnesbyrd om noe annet. Skjønner? Da må det gamle livet ditt dø, og det nye må bli født på ny. Og da, ser du, er du ikke lenger den skapningen du var, i det hele tatt. Det er da du kommer bak Blodet, befestet med Ordet. Ikke prøv å forklare noe, bare tro og gå videre. “Herre, jeg tror. Frelser, gjør min tro større i Deg, til den kan flytte et fjell.” Skjønner? “Herre, jeg tror, for all min tvil er begravd i Kilden.”

⁹⁰ Hva om Abraham hadde blitt spurt, og legene hadde kommet, og sagt, “Abraham, du er hundre år gammel. Din kone er nitti. Hvordan skal du få en baby?”

⁹¹ Nå, Abraham sier, “Vel, nå, jeg vil fortelle deg, det er slik som *dette*. Du skjønner, det kommer en tid da vi skal drikke en spesiell ting, og dette vil gjøre *dette*. Og denne typen forandring kommer til. . .” Abraham kunne ikke forklare det.

⁹² Abraham ville ha sagt noe lignende som, “Jeg vet ikke. Jeg vet ikke noe mer om det enn dere. Det eneste jeg hviler på, er, Han sa vi ville få det. Og jeg ser etter det.” Sa det! Ja, sir.

⁹³ Nå, det er alt som trengs. Bare ta Det, tro Det. “Gud sa så.” Og det—det avgjør det hele, fordi Gud sa Det.

⁹⁴ Nå, finner vi ut, at Eva tapte slaget, hun kom bort fra Ordet, reiste seg opp på toppen av skyttergraven og sa, “Du sier ikke det? Er det Sannheten?” Hun tapte, akkurat der.

⁹⁵ “Vel, du vet, vi lærer ikke Det over i menigheten vår. Vi tror på det Han sa *her*.”

⁹⁶ “Ja, men, lytt, kjære, du vet bedre enn Det. Din egen sunne fornuft ville sagt deg at Det ikke er riktig. Ja, jeg hørte de menneskene bare gråte og gråte. Hva gråter de for? Skjønner? Nå, egen sunn fornuft ville vise deg at de bare er oppjaget. De er emosjonelle. Skjønner?” Hvis du stopper for å lytte til det, har du tapt slaget.

⁹⁷ Hvis de sier, “Åh, nå, vent et øyeblikk. Legen din sa det, at du hadde tuberkulose. Og den er—den er langt fremskreden. Det er ingen mulighet for at du noen gang kan bli kvitt den tuberkulosen. Legen sa det ikke var det. Nå, sier ikke sunn fornuft det?” Vel, hvis du skal stole på resonneringer, kan du like godt gjøre deg rede til å dø.

⁹⁸ Men hvis du går til det Herren ga, løftet, og du kan tro Det, forandrer Det hele programmet.

⁹⁹ Nå, på samme måte Det forandrer, er den samme måten Det forandret meg der tilbake. Skjønner? Jeg bare tror Det. Vet ikke hvordan Det ble gjort, men det kom frem en ny skapning. Jeg pleide å, jeg pleide å unngå menigheter. Jeg. . .

¹⁰⁰ En fyr sa til meg, da vi pleide å bokse, vi var . . . Jeg bokset min femtende profesjonelle kamp, her nede i—i Evansville, Indiana. Og Howard McClain, mange av dere der fra New Albany kjente ham. Og vi gikk oppover gaten. Og Howard var en weltervekt, og jeg var en bantamvekt. Jeg bokset mot Billy Frick fra Huntington, Vest-Virginia. Hadde på meg en blå dress, slik som denne. På den tiden, hadde jeg litt hår. Og jeg gikk oppover gaten. Vi skulle spise middag rundt klokken tre, og gjøre oss klare for kampen den kvelden. Vi gikk deretter inn for å hvile, og så få hendene våre bundet inn. Og Howard sa til meg, sa, “Vet du hva, Bill?”

Jeg sa, “Hva?”

Sa, “Du ser ut som en liten baptistpredikant.”

¹⁰¹ Og han kunne ha kalt meg hva som helst. Aldri hadde jeg . . . Jeg snudde meg rundt. Jeg sa, “Nå, vent et øyeblikk, Howard. Nå, du ler når du sier det.” [Broder Branham og forsamlingen ler—Red.] Meg, omtrent så høy, men jeg var klar til å kaste meg over ham. Jeg ville ikke ha noe av det der forkynnergreiene.

¹⁰² Og nå er dét det største kompliment han kunne ha gitt meg, åh, når noen sier, “Broder Branham, du ser ut som en forkynner.”

Jeg sier, “Pris skje Gud!” Skjønner? Skjønner?

¹⁰³ Hva har skjedd? Jeg døde. Jeg er en ny skapning. Hvordan gjorde jeg det? Jeg tok Hans Ord. “Broder Branham, hva slags medisin, hvilken oppskrift tok du?” Jeg tok ingen. “Hvordan gjorde Han det?” Jeg vet ikke. Men, allikevel, trodde jeg Det. Jeg tok aldri noe. Jeg bare trodde Det. Og Han reiste meg opp fra hva jeg var, en synder, til en kristen. Han gjorde det fordi jeg tok Hans Ord. Han vil gjøre det samme med sykdom. Han vil gjøre det samme med dåpen i den Hellige Ånd. Han vil gjøre det samme med et hvilket som helst løfte Han har gitt.

¹⁰⁴ Men, ser dere, hva, hva emnet mitt er? Konflikten. Konflikten. Satan prøver å få deg til å resonnerer omkring det, og må du ikke gjøre det.

¹⁰⁵ Men etter at du blir en kristen, så er du befestet ved Ordet og ethvert løfte i Ordet. Whew! Visste ikke at jeg skulle si det. Skjønner? Du er, når du blir en kristen, blir du plassert bak Guds Ord. Skjønner? Nå, der er din festning, sikkerhet. Åh, du store! Ethvert løfte i Det er ditt. Det eneste du må gjøre er bare å strekke deg ut og få tak i det, og gå rett videre med det. “Hvordan vet du at det kommer til å virke?” Jeg vet ikke hvordan det vil virke. “Forklar det for meg.” Jeg vet ikke. Det eneste jeg vet, er at, Gud ga Sine barn det beste angrepet de kunne få, og det beste til å angripe med, for Han vet hvordan fienden arbeider.

106 Nå, la oss—la oss diagnostisere det; som å ta blodets kjemi, eller vannets kjemi, eller hva enn det er. Skjønner? La oss—la oss diagnostisere det. Hvorfor, hvorfor ga Han Ordet? Fordi . . . Er dere klare? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Ordet er Evig. [“Amen.”] Skjønner? Og hvis Gud ga et løfte som er Evig, og det er ingenting noen steder som kan stoppe det. De kunne ikke. Snu ethvert atom opp ned, og snu det bakover, det kunne aldri trenge gjennom Guds Ord, ett lite Ord. Skjønner? Fordi, Jesus sa, “Både himmel og jord skal forgå, men Mitt Ord skal aldri forgå.” Skjønner? Det er det beste våpenet som finnes. Det er det Evige Guds Ord.

107 Nå, hva er Guds Ord? Guds Ord er Gud Selv. Så, Gud ga den troende Seg Selv. Amen. Whew! Det er Gud Selv. Han ga den troende Seg Selv, til å angripe fienden med. Med andre ord, Han er Faderen. Og Ordet er Gud, da er Ordet vår Far. Vi er født av Ordet, og Han står i frontlinjen for Sine barn. Amen. Der har vi det. Han står der ute for Sine barn. Hva er du redd for? Bortrykkelsen er sikker. Hans komme er sikkert. Enhver velsignelse som er blitt lovet er vår. Alt tilhører oss. Nå, hvis vi på en måte sakter farten og sier . . .

108 Satan sier, “Kom hit, over til *denne* siden, jeg vil resonnerer meg frem til Det med deg.” Åh-åh, du kom deg bort fra Far da. Skjønner? Ikke gjør det. Stå akkurat der Far står, akkurat hvor Det står. Si, “Det er så sier Far.” Skjønner? “Så sier min Far. Så sier min Far.” Det kommer til å beseire ham. Ja sannelig, det må det. Ja vel.

109 Men når du kommer bort fra Det, som Eva gjorde, er slaget tapt. Nå, stakkars Eva, hun lyttet. Hun mistet sin plass. Ja vel.

110 Og da valgte Gud menn til å holde skansen Hans, og Han har gjort det hele tiden siden.

111 Det er her, mange ganger, mennesker i disse siste dager sier noen ganger, “Hvorfor kan du ikke tro at en dame kan gjøre en like så bra jobb på talerstolen som mannen?” Jeg bestrider ikke det, ikke i det hele tatt. Noen ganger mye bedre enn det jeg kan, mange av dem.

112 Men, du skjønner, vi må ta hva Gud gjorde. Skjønner? Rett der, det var Eva som brøt ned forsvarsverket, og Adam brøt ikke forsvarsverket. Nei, sir. Men fordi han elsket sin kone, gikk han rett ut med henne. Skjønner? Så, Gud valgte menn til å holde skansen.

113 Nå, det neste, vi så finner ut, etter at slaget var tapt der, da ødeleggelsens tid kom til dem, den neste perioden, det var en—en forandring av tidshusholdningen fra det tidspunktet.

114 Vi vet hvordan slaget gikk. Vi vet at Eva tapte slaget fordi hun stolte på sine resonneringer istedenfor på sin tro på Guds Ord. La oss gjenta det. Hun stolte på sine egne resonneringer

istedenfor å ha tro på Guds Ord. Resonnerte Det frem. Derfor ødela hun frontlinjen og fienden stormet inn, og så rammet døden verden. Nå, derfor, betrodde Gud Det aldri igjen til kvinnene, til å holde den frontlinjen. Det er for menn.

¹¹⁵ Og nå, ved den neste forandringen av tidshusholdningen, startet konflikten. Og jeg ser på et Skriftsted her. Jeg tror jeg bare vil begynne å lese det.

¹¹⁶ Hvor mye tid har vi egentlig, dere bruker å tale, kun noen, omkring. . . Vil ikke ta mer en rundt seks timer til, og vi vil [Forsamlingen ler—Red.] Og så vil vi. . . Jeg mente ikke det, folkens. Jeg. . .

¹¹⁷ La oss begynne over her, i Biblene deres. La oss lese bare noen få minutter. Jeg bare elsker å lese Det, og gå videre, og så er det Guds Ord hele veien. La oss begynne ved forandringen av tidshusholdningen igjen, fra Adams, Adams tidshusholdning til Noahs tidshusholdning. Nå—nå, rett før den tiden kommer, la oss bare se på—på hva som har skjedd. La oss begynne, begynne med det 6. kapitlet i 1. Mosebok, og bare lese noen få vers.

Da menneskene begynte å bli mange ut over jorden, og de fikk døtre, skjedde det:

Og Guds sønner så menneskenes døtre at de var vakre; og de tok seg hustruer dem de selv valgte.

¹¹⁸ La oss nå bare sammenligne det. Nå, husk, Jesus sa, “Slik som det var i Noahs dager, slik skal det være ved Menneskesønnens komme.” Legg nå merke til, les dette nøye nå, akkurat som en søndagsskole-leksjon, bare ett vers eller to, så vil jeg gå rett videre med noen flere Skriftsteder.

Da menneskene begynte å bli mange ut. . .

jorden, og menneskene fikk døtre, skjedde det, ser dere,

. . . Guds sønner så menneskenes døtre. . .

¹¹⁹ Nå, la du merke til det?

. . . Guds sønner så menneskenes døtre at de var vakre; og de tok seg hustruer. . . de selv valgte, dem de selv valgte.

¹²⁰ Nå, flesteparten av teologene. . . Jeg ønsker ikke å være annerledes. Jeg mener ikke å være det. Men mange av dere vet at teologer tror, at, “Disse falne englene, som hadde falt ved Lucifers løgn, tok seg hustruer. De var falne engler, faktisk Guds sønner, som falt fra nåden, ble kastet ned på jorden, presset seg inn i kjød, og tok seg hustruer.” Jeg—jeg tror bare at det rett og slett ikke stemmer overens med Skriften.

¹²¹ Fordi, for det første, før en fallen engel kunne gjøre seg selv til et menneske, måtte han først ha vært en skaper. Og det er kun én Skaper, og det er Gud. Så det setter en strek over det.

¹²² En annen ting, “Guds sønner tok menneskenes døtre.” Og visste du, at Bibelen aldri betegner kjønnet til engler? Skjønner? Det finnes ingen betegnelse av kjønnet til engler. Og det finnes ikke noe sted i Bibelen hvor det er en kvinneengel. Fordi, en kvinne er et biprodukt av en mann. Det ville være helt likt, slik Adam både var Adam og Eva, til å begynne med. Skjønner? Hun ble tatt fra hans side. Så det—det diskvalifiserer argumentet deres, at dette var falne engler.

¹²³ Men hvis dere vil unnskyldte meg, og prøv å ikke tenk at jeg prøver å være en bedreviter her, men bare for å gi min—min tanke om det. Jeg tror, “Disse Guds sønner var Sets sønner, som så Kainittenes døtre, Kains etterkommere, at de var vakre.” Fordi, “Sets sønner kom, som var Adams sønn, som var Guds sønn.” Men “Sønnen, døtrene til Kain, som var satans sønn.”

¹²⁴ Nå, du legger merke til, “De la merke til,” helt på slutten, før denne ødeleggende syndfloden, “at Kainittenes døtre var vakre, pene, tiltrekkende.” Får dere tak i det? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.]

¹²⁵ Nå, Jesus sa, “Slik som det var i Noahs dager, slik skal det være i Menneskesønnens komme,” kvinner, tiltrekkende. Hva slags kvinner? Kainitter, ser dere, som tar Guds sønner. Skjønner? “Guds sønner tar de Kainittiske kvinnene.”

¹²⁶ Den ekstreme skjønnheten til kvinner har økt så mye i de siste femti årene; å plukke opp et bilde fra femti år siden, hvordan en—en tiltrekkende kvinne så ut da. Jeg kikket, her om dagen, i en historiebok om krigene; og hvordan Pearl White, omkring hundre år siden, da hun ble knivstukket av Scott Jackson, elskeren sin, og utseendet til kvinnene. Nå, også, Mary Bonneville, og mange av de såkalt tiltrekkende kvinnene, fra femti til hundre år tilbake, sammenlign dem med dagens kvinner. De ville ikke ha kunnet måle seg. Så visst ikke. Robuste!

¹²⁷ Kvinner har blitt lekre, feminine, og så videre, mer tiltrekkende. Og hva er det? De kler seg mer tiltrekkende. Der, kvinnene pleide å ha på seg store vide kjoler, og ermer, og lange skjørt, og skjulte kroppene sine fordi de ikke ønsket at menn skulle lyste etter dem. De levde for én mann som valgte dem til hustru. I dag, presser kvinnene seg inn i små klær, og umoralen har en slik fremgang og griper så om seg at det—det ikke er til å tro.

¹²⁸ Det var så treffende, da jeg leste en analyse her om dagen, om Chicago, da jeg var der. New York, Los Angeles, Birmingham, og—og mange av de store fremragende byene, til denne klubben, de sosiale klubbene, har blitt dannet på en slik måte at familie etter familie, gjennom nabolag, blir medlem av denne klubben. Og de går til et bestemt møtested, tar nøklene

sine, kaster dem opp i en hatt, kvinnene strekker ut hånden og får tak i en nøkkel og det er hennes mann til de møtes igjen. Det er våre Amerikanske kvinner.

¹²⁹ Du ser, det viser at, det er tilbake igjen, slik det startet i begynnelsen med kvinner, ved sex, og det ender opp på samme måte nå på slutten. Ikke . . .

¹³⁰ Gud velsignet det ikke, for en ærlig og god kvinne. Les over i Jesaja, når Han sa hvordan de ville unnslippe i de siste dager, Zions døtre som vil unnslippe alle disse forkastelige tingene som er på jorden.

¹³¹ Nå, "Guds sønner så at menneskenes døtre var vakre; og tok seg hustruer, dem de selv valgte," et viktig tegn på endens tid nå. La oss lese et vers til.

Og Herren sa, Min ånd skal ikke strides med mennesket for evig, . . .

¹³² Umiddelbart etter at dette skjedde, giftingen. Lukas forteller oss det. Jeg har det nedskrevet her. Jeg tror Lukas 7:27 står det, hvordan. . . Eller, Lukas 17:27 står det, hvordan, "De i Noahs dager, tok til ekte og ble gitt til ekte." Ser dere hvordan det var? Den samme tingen. Menn så på tiltrekningskraften. "Guds sønner," som skulle holde skansen, "så på menneskenes—menneskenes døtre," hvordan de ble så tiltrekkende, vakre. "Og de tok seg hustruer, og de tok til ekte, og ble gitt til ekte." Det samme som de gjør i dag. Skjønner?

Og Herren sa, Min ånd skal ikke strides med mennesket for evig, for det er også kjød: men deres dager skal være hundre og tjue år.

Og det var kjemper på jorden i de dager; og også senere, da Guds sønner gikk . . . til menneskenes døtre, og de fødte dem barn, og dette var de mektige menn som var fra gammel tid, . . . navngjetne menn.

¹³³ Legg merke til. Disse smarte, utdannede Kainittiske kvinnene, ikke . . . fra Kains slekt, giftet seg med disse ringe bondeguttene av Set. Og derfra, ble "kjemper" og ble "navngjetne." Vi finner ut at de ble store vitenskapsmenn, store håndverkere. Flotte, smarte, utdannede mennesker, og de hadde en—en god økonomi. Og de levde i en slik vitenskapelig tidsalder at de bygde pyramider som vi ikke kan bygge i dag. De bygde sfinxen og mange store landemerker som vi ser i stein, i tidens sand, som vi ikke kan reprodusere i dag. Fordi, de menneskene støttet seg til sin kunnskap, og ble vitenskapsmenn og smarte menn, og berømte menn.

¹³⁴ Men Guds sønner, de som forble ringe, holdt seg unna slike ting som det, og stolte på Gud, og visste at de ville arve alle ting til slutt. Skjønner?

135 Så folk i dag sier, “De var smarte. De hadde alt *dette*. Vi gjør alt *dette*.” Så mye smartere enn vi var, og vi er så mye lengre vekk fra Gud enn vi var. Skjønner? Du beveger deg selv rett vekk. Ja vel.

136 Jeg vil ikke bruke mer tid til å lese videre nedover. En gang, når du får sjansen, så les det videre nedover, det 6. kapitlet av 1. Mosebok, hvordan de tingene skjedde.

137 Bare en liten bemerkning, jeg tenkte jeg ville lese det. Hadde skrevet det ned her, at jeg skulle lese det, bare et vers eller to, for å vise dere parallellen mellom Noahs tid og denne tiden. Nå, vi ser at folk tar til ekte og gir til ekte. Vi ser kvinners skjønnhet, som har tatt av seg klærne sine, for å bli tiltrekkende for Guds sønner.

138 Nå, en kan ikke legge denne delen av Budskapet på alle kvinner. Jeg er takknemlig for å ha kvinner slik som her, som er damer, unge damer som fortsatt er anstendige og hederlige. Det setter ikke . . .

139 Nå, gjennomsnittskvinnen, i dag, er tilbake til fikenblader, akkurat som Eva var. Og “fikenblad” er faktisk et menneskelagd system; shorts, røyking, kortklipt hår, tiltrekkende. Hva gjør de det for, for å vise seg for mannen sin? Hvis de gjør det, så er han ikke en Guds sønn; han er en Kainitt. Og så hvis han er en Guds sønn, vil han si til deg, “Vask ansiktet ditt og ta på deg noen klær.” Skjønner? Riktig.

140 Nå, Gud, i denne tid, Han valgte å sende Sitt Ord igjen, til Sine barn. Og Han valgte en profet. “Og Herrens Ord kom til profetene.” Og Noah og Enok, hvilket vakkert bilde! Og noen . . . Mange ganger, folk . . .

141 Jeg—jeg la merke til, noen av de spørsmålene jeg ikke fikk svart på. De spurte det spørsmålet. Sa, “Broder Branham, jeg er uenig med deg.” Den kjære broderen som skrev noen av de fineste artiklene, og som jeg skal til nå. Broder . . . Hva er navnet til den karen, vi skal opp å tale for, der oppe nå, dette neste møte her oppe i South Pine, eller Southern Pine? [Noen sier, “Parker.”—Red.] Parker. Thomas Parker, han sa, “Det er én ting som jeg ikke kan være enig med broder Branham om.” Sa, “Han tror ikke at Menigheten vil gå gjennom Trengselen.” Sa, “Jeg tror at Menigheten vil gå gjennom Trengselen, for renselse.” Hva skjedde med Jesu Blod da? Skjønner? Det finnes ikke ett sted i noen lignelse, eller i noen Ord, at Menigheten går gjennom Trengselen.

142 [Noen flytter vekk en vifte—Red.] De må sette den mot disse mennene som ikke er flintskallet. De blir ikke hese så lett.

143 Det finnes ikke ett sted der Menigheten noen gang går gjennom Trengselsperioden. Kristi Blod, og fylden av anvendelsen av Jesu Kristi Blod, renser all synd. Og hvorfor

må vi bli rensset? Vi blir rensset daglig; ingen Trengsel. Lytt. Lytt til hva Jesus sier i Johannes 5:24, "Den som hører Mine Ord, og tror på Ham som har sendt Meg, har evig Liv, og skal ikke komme for Dommen; men har gått over fra døden til Livet." Amen.

¹⁴⁴ Enok, profet! Noah er et bilde på jødene, levningen, Guds tjener. Og Enok, den store profeten som profeterte om Herrens komme, ble forvandlet, borttrykket før flommen. Noah ble hjulpet gjennom, for å bevare sæd på jorden.

¹⁴⁵ Nå, Gud sendte Sitt Ord ved Sin profet, Noah, og da begynte Noah og Enok å profetere. Og så like før flommen rammet, hva skjedde? Enok reiste opp; Noah reiste igjennom. Skjønner? Enok ble forvandlet. Noahs tegn, var, å se på Enok. Da det viste seg at Enok var forsvunnet, så visste Noah at flommen var like for hånden, for han holdt øye med Enok.

¹⁴⁶ Nå, satan, etablerte på denne tiden, det samme systemet som han gjorde i Edens hage, resonnering mot disse profetenes Ord. Det samme! Nå, satan etablerte sitt system. Han hadde flere enn en eller to å beskjeftige seg med nå; han hadde milliarder å beskjeftige seg med. I tiden like før syndfloden, var det flere mennesker, sannsynligvis, enn det er nå. De økte raskt, over hele jordens overflate. Det var en stor mengde mennesker på jorden på den tiden, sannsynligvis mange flere enn det er nå. Og se nå. Satan, for å kunne, (ikke arrangementet med én, med Eva), han etablerte seg et system. Hva var det? Å bekjempe Herrens Ord som kom til profetene. Får dere tak i det? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Han bruker den samme gamle taktikken, hver gang. Og Gud holder Seg med det samme, Ordet.

¹⁴⁷ Her kom Noah og Enok, med SÅ SIER HERREN, og bygde i vei på en ark. Nå, legg merke til, satans system lo av Guds system. Sammenlign det med i dag nå, "holy-rollers," og den slags. Skjønner? Spottere, sier Bibelen, de lo av Guds system. Satans system lo av Guds system. De tenkte at Det ikke holdt mål mot deres egen vitenskap og resonnering.

¹⁴⁸ Nå, de sa, "Den gamle karen der oppe på fjellet, bygger det skipet, og han sier at det vil komme vann oppe fra der. Nå, vi har de beste vitenskapsmennene i verden. Nå, de hadde sannsynligvis en radar som de kunne skyte rett opp til månen, og den slags, og kunne bevise at det ikke var noe vann der. Nå, hvordan kan det komme noe ned? Gamle kar, du er sprø."

"Men jeg har SÅ SIER HERREN." Bygde straks i vei.

¹⁴⁹ Stod rett i døråpningen på arken, og forkynte Evangeliet, og bygde i vei, og holdt øye med Enok. Da han kom inn, en kveld, sa han, "Tok de imot Det, der nede?"

¹⁵⁰ "Nei. De lo av meg. De kastet råtne egg på meg, og alt mulig annet."

151 “Gjorde det samme her oppe. Men la oss fortsette å hamre løs.” Skjønner? “Åh, de kaller meg en ‘holy-roller,’ og alt mulig annet, men det er helt i orden.”

152 De samlet seg alle inne til bønnemøte, og fortsatte videre på samme måte, ser dere, helt nøyaktig slik det skjer i dag. Fordi, de visste de var befestet, fordi de stod bak SÅ SIER HERREN.

153 Nå, et vanlig fornuftsmenneske vil si, “Åh, det er tøv.” En kvinne sa en gang. . .

154 En gang jeg var. . . Denne gutten underviste i søndagsskolen i baptistmenigheten. Jeg forkynte der oppe, en kveld. Og jeg møtte ham nede i byen; var på sykkelen min. Jeg, nede i byen, jeg møtte ham. Han var på en sykkel. Han kjørte over til siden. Han sa, “Billy, jeg kom opp for å høre deg her om kvelden.” Og sa, “Jeg likte det du sa helt til den kvinnen begynte å rope og holde på, og alle de menneskene som sa, ‘Amen.’” Og sa, “Jeg holdt bare ikke ut.” Skjønner? Han sa, “Det fikk det til å gå kaldt nedover ryggen på meg, når jeg hørte de menneskene si, ‘Amen,’ akkurat når du sa noe.”

155 Jeg sa, “Broder, hadde ikke den virkningen på meg.” Jeg sa, “Han sa. . .” Jeg sa, “Jeg vil si deg.” Jeg sa, “Tror du ikke på å si ‘amen,’ og den lille ropingen og slikt de gjorde?”

Sa, “Nei. Jeg tror ikke det.”

156 Jeg sa, “Hvis du noen gang kommer til Himmelen, vil du fryse.” Jeg sa, “Fordi, de. . . Hvis det fikk det til å gå kaldt nedover ryggen din, hvordan kommer det til å bli når Englene, og som står foran Gud, dag og natt, og roper, ‘Hellig, hellig, hellig, Herren Gud Allmektig. Hellig, hellig, hellig?’” Ja, dette er den stilleste verdenen du noen gang vil leve i. Det er riktig.

157 I helvete vil det bli gråting og jamring. I Himmelen vil det bli skriking og roping. Så du er i det—du er i det stilleste stedet du noen gang vil være på, akkurat nå. Så du kan like godt venne deg til det, det ene stedet eller det andre. Så jeg ville mye heller ha tatt mitt valg og gått bak Guds Ord. Ville ikke du? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Bare fortsett videre med Det. “Det er SÅ SIER HERREN. SÅ SIER HERREN.” Bare fortsett videre. Ja vel.

158 Ja, Det holdt ikke mål mot deres vitenskapelige spesifikasjoner. Og i dag, når de ser Guds Ånd som kan skjelne hjertets tanker, som Gud sa, forutsi og profetere, tale i tunger, tolke, alle disse ulike gavene, sier de, “Det er tankeoverføring.” Skjønner? De prøver å bringe det inn. De sier, “Vel, vi ser at det blir gjort, men dere vet hva det er, det er bare menneskelig tankeoverføring.” Men det er SÅ SIER HERREN.

159 Jesus sa, “Disse tegn skal følge dem som tror.” Det er alt jeg vil ha. Hvor lenge? “Inntil verdens ende.”

160 Det holder ikke mål mot deres vitenskapelige undersøkelser, så de ler av Det. Og de gjorde det samme i

Noahs dager. Åh, ja. Det holder ikke mål mot deres resonneringer. Du kan ikke resonnerere deg frem til Det, men Det er Guds Ord like fullt. Ja vel.

¹⁶¹ Så satan startet sitt angrep mot Noah-gruppen, akkurat som han gjorde i Eden. Og hver enkelt måtte velge, ved tro. Glory! Ikke noe du kjøpte, men ved tro. Og den eneste måten du kan, ved tro, tro en løgn fra kirke-samfunnene, er å forkaste Guds Ord, først. Tenker du på frelse? *Dette* er Det. Og den eneste måten du kan tvile på Det, er at du satser troen din på en falsk løgn fra djevelen, ved resonnering; istedenfor å tro Guds Ord, at du må bli født på ny. Og når du blir det, skal disse tegn følge dem som tror. Åh, jeg elsker dette. Det lyder godt for meg. Skjønner?

¹⁶² Tro Hans Ord, uansett hva andre sier. “Gud sa så. Gud sa så.”
Sier, “Vel, Dette er *det-og-det*.”

“Men, Gud sa så.”

“Vel, vi, presbyterianere.”

“Det bryr meg ikke. Men, Gud sa så.”

“Vi er bap- . . .”

“Det bryr meg ikke. Gud sa så.” Skjønner?

“Vi er katolikker.”

“Gud sa så.” Skjønner? Fortsett akkurat slik.

“Vel, pastoren vår har så *mange* grader.”

“Men, Gud sa så.”

“Våre paver har *dette*. Våre biskoper har *dette*.”

¹⁶³ “Men, Gud sa så.” Hold deg rett der. Det er befestningen din, er befestet i Guds Ord, tildekket. Hvordan du er . . .

¹⁶⁴ Ja, du er døpt inn i Ordet. Det er riktig. “Ved én Ånd er vi alle døpt inn i ett Legeme, og det Legemet er Kristus.” Er det riktig? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Ja, sir. “Ved én Ånd, er alle døpt inn i Guds Legeme.” Da, er du døpt inn i Gud. Du er befestet med Gud. Hans Ord er din festning. Han er et mektig tårn. “Herrens Navn er et mektig tårn, de rettferdige løper inn i Det og er trygge.” Han er min festning, mitt vern, mitt skjold, mine sko, min hatt, min frakk, mitt hjerte, mitt alt, Gud, er alt. Gud! Innhyllt i Ham, død for verden, oppstod med Ham i oppstandelsen. “Ikke jeg som lever lenger, men Kristus som lever i oss.”

Vi venter på at den kommer den glade
tusenårs Dag,

Når den velsignede Herre skal komme og
hente Sin ventende Brud;

Åh, verden stønner, roper etter den herlige
befrielsens dag,

Når vår Frelser skal komme tilbake til jorden
igjen. (Da skal de saktmodige arve jorden.)

165 Hver enkelt måtte velge, ved tro. Du må gjøre det. Du, i dag, må tro djevelens løgn eller tro Guds Ord. Det er, enten eller. Nå, vi finner ut . . .

166 La oss ta Noah bare for et øyeblikk, før vi går videre. Jeg kan forestille meg, Noah, du vet, han hadde litt å gå igjennom. Jeg kan forestille meg at han gikk nede på gaten, og sa, "Dommen kommer."

Vel, de, "Hvordan vet . . . Hva slags dom?"

167 "Gud kommer til å ramme denne syndige nasjonen. Guds sønner har giftet seg med Kains døtre, og der er de. Se hva dere er blitt. Dere har vendt dere fra Gud. Dere har deres store, religiøse systemer. Dere har alle disse tingene, men Gud skal ramme jorden."

168 Sa, "Stakkars gamle fyr, han er liksom . . . Bare la ham være i fred. Skjønner? Han er . . ."

169 Men han hadde SÅ SIER HERREN. Han kunne bevise det han sa, men de trodde ikke på det. Skjønner? Han hadde Herrens Ord.

170 Nå, kanskje, dag etter dag, og de lo og gjorde narr. Barna gapskrattet kanskje av ham.

171 Men Noah fortsatte like fullt å forkynne, allikevel. Og hele familien hans og alle de omvendte fortsatte like fullt å tro, allikevel. Alle som fulgte Noah trodde Noah. Det er riktig. De måtte ta sitt valg, å tro det verden sa, eller tro det denne mektige salvede profeten sa.

172 Så han sa, "Følg med nå. Enok kommer til å forsvinne, en av disse dagene, menighet. Og når det skjer, når Enok drar bort, bør vi komme oss inn. Vi kommer ikke til å finne Enok. Han kommer til å bli tatt opp. Så, vi bør komme oss inn." Så, de fulgte nøye med etter som dagene gikk.

173 Etter en stund, sa Gud, "Jeg har fått nok av festingen deres. Jeg har fått nok av fornærmelsene deres. Jeg kommer til å sende det. Ta dyrene nå. Gå opp dit og rop, 'Halleluja,' cirka fem ganger, og fuglene vil komme flygende. Alle løvene, alt annet, vil komme, to og to. Rop, 'Prise Herren,' cirka fire eller fem ganger, og så vil de komme." Skjønner?

174 Nå, så Noah gjorde seg rede. Og han . . . Alle dyrene gikk inn, og så gikk Noah selv inn. Og så da han gikk inn, antar jeg at det siste han sa, stående i døren var, "Det er SÅ SIER HERREN. Det siste kallet!"

175 Det er der vi står i dag, broder, i døren på Arken. Kristus er den Døren. Hvis du vil ta det bokstavelig, og vil jobbe litt videre med det, så slå opp i Åpenbaringen, mellom Filadelfia og Laodikea Tidsalder, sier Han, "Jeg har satt foran deg en åpnet dør, og du forkastet den." Skjønner? Det er tiden vi lever i, rett før ødeleggelsen. En åpnet dør, men de ville ikke høre. Nå, de satte Ham på utsiden.

¹⁷⁶ Nå, han stod i døren, og proklamerte, “Tiden er for hånden da det Guds Ord som jeg har talt vil bli oppfylt.” Det er riktig. Inn i arken gikk han.

¹⁷⁷ Og da han gikk inn i arken, vet du hva? Gud stengte døren. Åh, du store! Ingen måtte stenge den. Gud stengte den. Det var alt. Den siste sjansen til å bli frelst var forbi.

¹⁷⁸ Så, jeg kan forestille meg, at ungene gikk arm i arm, rundt den, rundt en fem-hundre-yards ark der. Og de gamle gikk rundt og sa, “Vel, den gamle fyren vil gå til grunne der inne.” Skjønner? Så, fortsatte, og gjøre narr av ham, like fullt, og spottet. Og du vet, enhver person. . .

¹⁷⁹ Hør nå her. Kanskje dette vil hjelpe dere. Lytt nøye. Når du tar Guds Ord, og følger Guds Ord, er det mange ganger, at, etter at du allerede har gjort alt du kan gjøre, blir troen din satt på en prøve. Det er ikke annet enn gode venner her. Jeg står på den grunnen akkurat nå. Det er riktig. Jeg vet ikke hva jeg skal gjøre. Vekkelsen er over. Skjønner du? Jeg vet ikke hvor det neste kallet er. Jeg bare—bare står, og ser nervøst, og lurer på hva det neste er.

¹⁸⁰ Noah gikk inn. Han fulgte Guds vilje. Gud stengte døren bak ham, men det regnet ikke før det hadde gått enda sju dager. Lurer på hva Noah tenkte, hele den tiden der inne? Noah satt i arken, døren var stengt. Han tenkte, “Når som helst, barn, vil dere høre det. Vi vil trekke over luken, med lemmen her oppe på toppen.” De var oppe i den øverste etasjen, vet du. Dyrene i bunnen, fuglene i den neste, og de var på toppen. Den solen. . . “Åh, i morgen, vil det være—vil det være noe over der, noe mørkere, regnet vil komme.” Men, neste morgen, kom solen opp.

¹⁸¹ Kanskje noen mennesker, som liksom halvveis hadde trodd Noah, kan ha gått opp dit og stått rundt arken, og sagt, “Vet du hva? Den gamle mannen kan ha hatt rett. Vi bør stå her.” Vel, de hadde “sett en feil.”

Guds profeter gjør ingen feil. Guds Ord kan ikke feile.

¹⁸² Dere hørte meg tale over, om Jona som gikk til Ninive. De sa han var frafallen. Det var han så visst ikke. Han var fullstendig i Guds vilje. Helt riktig. Han hadde Herrens Ord, og han vandret i Det.

¹⁸³ Her, sa Noah, “Nå, barn, kom alle bort hit, og dere vil se den første skyen som noen gang kom på himmelen. Den vil komme hit, i morgen.” Vel, solen kom opp. “Vel, kanskje klokken ni. Vi vil kikke klokken ni. Klokken ti? Klokken elleve? Klokken tolv? Tre? Fire? Fem? Seks? Puh! Han stengte luken i går, også.”

¹⁸⁴ Noen av dem sa, “Vel, vet dere hva? Jeg sier meg enig med søster Susie der ned i den store. . . i den store menigheten

hennes. Den gamle mannen er sprø. Skjønner? Han gikk opp der og stengte døren, og sa, 'Regnet skal falle,' og der sitter han. Og, så, er det ikke noe i det. Skjønner? Solen kom rett opp, og gikk videre over som den alltid har gjort. Ikke noe slikt som regn." Så, de lunkne, halvveis troende, halvhjertede, som ikke er villige til å ta Gud, rett ned til slutten av veien, leve eller dø! Ser dere hva jeg mener? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.]

¹⁸⁵ Stå i din befestede tilstand. Leve eller dø, synke eller drukne, stå rett der like fullt.

¹⁸⁶ Da Abraham, de trofastes far, trakk ut kniven, og trakk håret tilbake på hodet til barnet sitt, for å skjære over halsen hans, sa han, "Jeg er overbevist om at Gud er i stand til å reise ham opp fra de døde, i den skikkelsen som jeg kjenner ham." Han var villig til å følge Guds Ord til enden. Får dere tak i det? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.]

¹⁸⁷ Uansett hva det er, stå rett der. Hvis det virker som alt er, du ikke kan gå én tomme videre, gå den tommen. Og hvis du treffer veggen, stå der inntil Gud lager en vei gjennom den.

¹⁸⁸ Første dag gikk, andre dag gikk, tredje dag gikk, fjerde, femte, sjette. Du vet, Noah hadde mye å gjøre. Jeg kan forestille meg at noen i forsamlingen hans sa, "Pappa, tror du at vi bør klatre ut vinduet? Tror du at alt var et feiltrinn?"

¹⁸⁹ Han sa, "Nei, nei, nei. Hvem var Det som tok Enok? Hvem var Det som stengte den døren? Hvem var Det som gjorde alle de tingene foran oss? Hvis Han har ledet oss så langt, og stengt oss inne, la oss stå med Ham."

¹⁹⁰ Slik er det, Menighet. Hvis Han har ført oss ut av verden, og ledet oss så langt, og stengt oss inne med Ham, med den Hellige Ånd overalt rundt oss, i oss, og gjennom oss, la oss følge Ham helt frem. Det er riktig. Tiden vil komme. Tiden vil komme. La spotterne si hva de vil.

¹⁹¹ Så, på den syvende dagen, den morgenen var folket ute på gatene. De hadde aldri sett noe slikt. Skyene kom opp, kraftige tordenbrak, lyn som glimt over skyene. Før klokken sju, begynte kjempestore regndråper å falle, for første gang, på jordens overflate. Jeg kan forestille meg at fuglene pep høyt. Hele naturen var fullstendig i virvar. Mennesker begynte å undre seg, og sa, "Få ut det vitenskapelige instrumentet ditt. Prøv radaren din. Fortell oss. Hva dreier alt dette seg om?" Men det ville ikke fungere. "Vi har aldri sett noe lignende i hele vårt liv." Vel, omkring middagstider, hadde bekkene begynt å vokse. Innen neste morgen, hadde elvene, dypene brutt frem.

¹⁹² Rundt de tre eller fire første dagene, dekket vannene helt over gatene, oversvømmelsen. Menneskene kom opp rundt arken, og banket på døren. "Åpne opp!"

193 Noah seilte rett bortover på bølgene. Hun målte omkring tjue og noe fot, tror jeg Bibelen sier, arken løftet seg fra—fra bakken, og begynte å gyngje i vei bortover.

194 De klatret til den høyeste toppen, holdt seg fast i den høyeste greinen. De ropte. Og alt som hadde nesebor å puste med, omkom, som ikke var i arken. Alt som pustet døde. De kunne rope om nåde, de kunne gråte, men de hadde avvist Gud så mange ganger inntil det ikke var annet å gjøre enn å bringe Hans rettferdighet. Og Hans rettferdighet var dom.

195 Det samme som Han fortalte Eva, “Den dagen dere spiser av det, den dagen skal dere dø.”

196 Nå, jeg vil at dere skal legge merke til. Vi har sett. Vi har sett nå, to ganger, at Ordet kom i konflikt med resonneringer. Og nå har det kommet igjen, resonnering imot Ordet. Nå kan du velge.

197 Josva sa det samme. Han sa, “Nå, hvis dere vil velge å tjene de gudene som deres fedre dyrket før flommen, ser dere, eller velger dere å tjene amorittenes guder som hadde det landet dere nå eier? Fedrene før flommen, reiste gjennom flommen, som trodde Guds Ord. Amorittene hadde forkastet Det. Gud har gitt dere deres land. Nå, hvis dere synes ondt om å tjene Gud, velg da denne dag hvem dere vil tjene. Men for meg og mitt hus, vi vil holde oss til Herren.” Amen. Jeg liker det. Konflikten.

198 Legg merke til. Den dagen da fortet ble ødelagt, i Eden, gikk mennesket “ut.” Amen. De gikk ut. Og den dagen de holdt Guds pakt, rett før syndflodens ødeleggelse, gikk de “inn.” De gikk ut av Eden. De gikk inn i arken. Og på denne tredje, går de “opp.” Gå ut, går inn, går opp! Amen. Vi ser hva de gjorde to ganger. Jeg kommer til å stå med Herren. Vil ikke du også stå? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Jeg ønsker å holde Guds Ord.

199 Jesus sa, “Som på Noahs dager, slik skal det være i Menneskesønnens komme.” Rett mot galt; Lys mot mørke; Liv mot død; Ordet mot vitenskapen. Det er riktig. Vitenskapelige undersøkelser vil motbevise Ordet, som de tror den gjør, men den motbeviser ikke Ordet.

200 Satan hadde, har systemet sitt i virksomhet igjen, å få folket til å tvile på Guds Ord. Satans gale måte å tilbe på, som Kain og som Bileam, de var veldig religiøse.

201 Kain var religiøs. Han brakte et alter, lagde et alter. Og, egentlig, så var Kain mer religiøs enn Abel. Ja visst. Han gjorde mer for Herren enn Abel gjorde, men Abel kom på Ordets måte. Det er alt. Han gjorde mer. Han bygde en stor denominasjon. Han bygde noe stort, en stor kristen arv. Men, du ser, han kom på den gale måten. Og var. . . Det ble ikke mottatt. Nå, galt, for det var i motsetning til Ordet.

202 Bileam var like så religiøs som Moses. Han kom med det samme offeret, de samme lammene, de samme rene dyrene, og

alt. Og ba til den samme Gud, og ofret offer til den samme Gud som Moses gjorde, men han kom på den gale måten. Skjønner? Det var i motsetning til Ordet, som det var i Eden.

²⁰³ Ordet kan ikke blandes med moderne teori. Skjønner? Du kan ikke ha moderne teori. Nå, i avslutningen, lytt nøye. Ordet kan ikke blandes med noen moderne teori. Det kan ikke ha en teori og ha Ordet. Du må ha Ordet eller teorien. Nå hvem av de vil du tro?

²⁰⁴ Hvis Bibelen lærer at dåpen er “i Jesu Kristi Navn,” og menigheten sier den er “i Fader, Sønn, og Hellig Ånd,” da hvilken vil du tro? Hvis Jesus sa, “Du må bli født på ny,” og menigheten sier, “Kom og bli medlem,” nå hva vil du tro? Hvis Jesus sa, “Disse tegn skal følge dem som tror,” og menigheten sier “du er bare et godt medlem,” hvem vil du tro? Hvis Jesus sa, “De gjerninger Jeg gjør skal dere gjøre også,” og menigheten sier “miraklenes tid er over,” hvem vil du tro?

²⁰⁵ Ser dere hva jeg mener? Jeg kunne ha stått her en time, med disse tingene, og lagt frem disse ulike tingene, hvordan teori har bygd opp et system for å motarbeide Guds Ord.

Nå, kristne, stå bak Ordet. Ja, sir.

²⁰⁶ Feil måte å leve på, prøver å blande Det. I dag tar de disse kvinnene som kler seg på hvilken som helst måte. Tar disse mennene, hvis de røyker, drikker, eller alt mulig annet, og gjør dem til diakoner, og så videre, i menigheten, til og med pastor. Disse antrukne, kvinnene, på hvilken som helst måte de ønsker å kle seg, og tar dem inn og gjør dem til søstre i menigheten. Prøv aldri å komme til Himmelen på den måten. Det kan rett og slett ikke blandes med moderne teori.

²⁰⁷ Så, vi har to klasser i dag som er bekjennende. Lytt nå nøye, i avslutningen. Vi har to klasser som hevder å være Kristi Brud. Det er riktig. Og Bibelen sier at det vil være to klasser. Det er riktig. Den kloke jomfruen og den uforstandige. Er det riktig? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Det er to klasser.

²⁰⁸ Menigheten sier, “Vi er Menigheten.” De går ut og har disse store evangelistiske kampanjene, og bringer folk inn i menigheten deres. Kvinnene fortsetter på sin måte. Mennene fortsetter på sin måte.

²⁰⁹ De forandrer aldri doktrinen sin. De har det hele nedskrevet, og dokumentert, og oppført, og den Apostoliske Trosbekjennelsen, og bestemte bønner, og alle disse katekismene, og alt som metodistene, og baptistene, og presbyterianerne, og katolikkene, og alle, leser i. Og de tar imot den katekismen fordi en eller annen stor mann fra gamle dager sa det var riktig. Han kan ha vært en stor mann, han kan ha hatt rett, men han har ikke autoriteten til å si det.

²¹⁰ Fordi, Bibelen er Guds autoritet. Det er Guds skrevne Ord. “Og den som legger én ting til Det, eller tar noe fra Det, han vil bli tatt (hans del) ut av Livets Bok.” Det kan ikke bli gjort slik, nå.

211 Men vi har to som hevder det. En sier, "Vel, vi er Menigheten." Den andre sier, "Vi er Menigheten." Ja vel.

212 Den kloke og uforstandige, begge er invitert. Men la du merke til det? Begge hadde de oljebeholdere. Det er riktig. Begge var de jomfruer, troende. Begge hadde de oljebeholdere.

213 Men, satan er mer enn en kamp for oss. Vi vet det. Vi vet at satan er langt mer en en—en kamp for et hvilket som helst menneske. Prøv aldri å gjøre det med din egen visdom, å overliste ham. Du kan rett og slett ikke klare det.

214 Jesus visste dette, så Han sendte til Menigheten, Det, så satan ikke ville overliste dem, et sted å være befestet. Han sendte dem den Hellige Ånd. Og Menigheten hevder ikke å være smart. De hevder bare at de tror.

215 Deres forkynnere kan ikke gå ut og vise deg sitt Ph., dobbel L., Q.U., S.T.D., og alle disse andre tingene. De har ingen flott, stor innsettelse når de blir ordinert inn i en eller annen presteforening. Du vet, jeg pleide å synge en liten sang:

Disse menneskene får kanskje aldri erfare,
eller skryte av verdslig berømmelse,
De har alle mottatt sin pinse, døpt i Jesu
Navn;
Og de forteller nå både vidt og bredt, at Hans
Kraft fortsatt er den samme,
Jeg er så glad jeg kan si jeg er en av dem.

216 Ja, sir. Ja. De har ikke disse store tingene. De hevder ikke å vite noe. De bare hevder å tro Noe.

217 Jesus sendte den Hellige Ånd, som er Ham Selv. Han sa, "En liten stund og verden ser Meg ikke mer, men dere skal se Meg, for Jeg vil være i dere; være med dere, endog i dere, til verdens ende."

218 Nå, nå, se nå. Jesus visste det, så Han sendte den Hellige Ånd for å stadfeste Ordet. Puh! Fikk dere tak i det? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Skjønner? "For å stadfeste," for dem som har tatt sin tilflukt bak Ordet, "at Han er i Ordet." Skjønner?

219 La dem være der ute. De vil le av systemet. De sier, "De er gale."

220 Men Jesus sendte den Hellige Ånd, som er Ham Selv, for å få det frem til de som er bak Ordet, som Abrahams gruppe, for å stadfeste Ordet foran dem, for å vise at Han fortsatt er Ordet. Se til at du har tatt den rette plassen! Ja vel.

221 Ilden er stadfestelsen av Lyset som kommer fra Ordet. De vil fylle. . . De smarte jomfruene, de kloke jomfruene, hadde Olje i Sin lampe, og Hun gjorde i stand Sin lampe og tente den. Nå, hva er det? Nå, . . . Gud er Ordet. Oljen er Ånden. Og Ilden er Evangeliets Lys fra den Oljen. Gud sa så. Skjønner?

Det er oljebeholderen. Ja vel. Oljen er i oljebeholderen. Og Ilden, brenner Den, viser at Den reflekterer Lyset fra det Ordet sier. Skjønner? Det er refleksjonen. Nå, de kloke jomfruene kunne gjøre det.

222 Men den andre, uforstandige jomfruen, som var på utsiden, hadde ingen Olje, og de kunne ikke reflektere noe annet enn sine menigheter og sine denominasjoner. Skjønner?

223 Nå, du sier, “Ordet, du sa ‘Ordet var—var Ånd’?” Ja, sir.

224 Gud sa, “Mitt Ord er Ånd.” Det er riktig. Den sanne Bruden må bli forent ved Ordet. Nå, husk, hvis Hun er en del av Kristus, må hun være Kristi Ord. For å kunne være Kristi Ord, må du være døpt inn i Kristus. Og når du er i Kristus, tror du Kristus, og Kristus er Ordet.

Amen.

Amen, amen.

Tror dere Det?

225 [Broder Branham og forsamlingen synger svaret, “Amen.”—Red.]

Elsker dere Ham? [“Amen.”]

Vil dere tjene Ham? [“Amen.”]

[“Amen, amen.”]

Han er verdens Lys. Det er riktig. [“Amen.”]

Han er vårt hjertes glede. [“Amen.”]

Han er vårt livs Kraft. [“Amen.”]

[“Amen, amen.”]

226 Bruden må bli forent, forent sammen ved Ordet. “Mine får hører Min Røst.” Og *Dette* er Hans Røst med skrevne Ord. Ja vel. Forent ved Ordet, Hun gjør Seg rede, ikke med den faste trosbekjennelsen.

227 Slik som Ester, da Ester skulle bli valgt til å stå foran kongen, prydet hun seg ikke med alle tingene, men hun prydet seg med en vennlig, ydmyk ånd. Det er det Bruden pryder Seg med, etterfulgt av alle Åndens frukter.

228 Hva har Hun? Samler Seg sammen i Ordets fellesskap. “Amen.” Ordets fellesskap. Det er riktig. Har fellesskap, sitter sammen på Himmelske steder i Kristus Jesus, i kveld: én akkord, ett sted, én Ånd, ett sinn, ett håp, én Gud, én hensikt. “Amen.” Skjønner? Der har du det. Hver gang Bibelen sier noe, sier vi, “Amen.” Understreker hvert Ord med, “Amen.”

“Jesus Kristus den samme i går, i dag, for evig.”

“Amen.”

“Omvend dere, og bli døpt, i Jesu Kristi Navn.”

229 “Amen.” Ser dere, alt, bare, “Amen, amen, amen,” rett videre nedover, ser dere, i fellesskap.

230 “Åndens frukter.” Henne, hva har Hun? Hva er Åndens frukter? Glede, glede i Hennes hjerte, vet at Han Kommer snart. “Amen, og amen, amen.” Ja.

231 Fred i sinnet. Hvorfor? Fred i sinnet. Fred i sinnet. Vet du hva? Uansett hva som kommer eller hva som går, la skipet skake, la stormene komme, la lynene glimte, tordenen drønne, hva enn som skjer, gjør ikke det minste forskjell. Atombomber kan falle. Man kan bygge steinrom, bomberom, hva enn man vil, men Hun venter fortsatt, “Amen. Amen, amen.”

232 Hvorfor? Hun er befestet. Hva? Befestet i hva? Ordet, Ordet (hva?) gjort kjød, bor iblant oss, ser Ham bevege Seg iblant oss, i vår forsamling. Skjønner? Der er Han. Så hvilken forskjell gjør det? “Amen.” La konflikten fortsette.

Jeg har forankret min sjel i hvilens havn,
 For aldri mer å seile på de ville hav;
 Stormene kan feie over det ville stormfulle
 dypet,
 Men i Jesus er jeg trygg for evig.

233 Du sier at du er i Jesus og så fornekter Hans Ord? Noe er galt. Han sier alltid “amen” til Sitt Eget Ord. Dere vet det. Riktig. Ja vel.

234 Samles for fellesskap. Glede, en av Åndens frukter. Fred i sinnet. Og tro på Ordet. Fred, glede, tro, utholdenhet, tålmodighet, vennlighet.

235 Tro, hva slags tro? Hva slags måte bruker du troen din på, til å kjempe i konflikten? Vil du bruke troen din på en eller annen teori, på en eller annen resonnering, noe slikt? “Er det ikke fornuftig at flest mennesker kommer til denne menigheten? Er ikke dette den store menigheten?” Nei, sir, det er den ikke. Hvis den menigheten ikke forkynner hvert Ord i den Bibelen der, og “amen” til hvert Ord av Den, tror hvert tegn, hvert mirakel, og ser dem virke rett iblant seg, da ville jeg komme meg vekk fra den, uansett hvor stor, hvor liten. Skjønner?

236 Tro, kjærlighet, glede, fred, og tro på Ordet. Så la satan sette opp sine geværer. Vi er forankret. Amen. Vi hevder ikke å være store mennesker. Vi er ikke store mennesker, i verdens øyne. Vi er ringe mennesker, bønder. Vi bryr oss ikke om verdens rikdommer.

237 Min venn, i kveld, jeg begynte å forkynne dette Evangeliet. . . Det begynner å bli sent, så jeg skal avslutte, hør her, for i kveld. Vi begynte å forkynne for cirka tretti år siden, og noe, eller tretti-en år siden. Omkring 1930, '31, noe rundt der, begynte jeg å forkynne Evangeliet. Forkynte dette samme Budskapet, og har aldri veket fra Det, fordi Det er Sannheten. Bare stå rett med Det.

238 Nå, i kveld, er jeg en middelaldrende mann, femti-tre år gammel, bestefar. Jeg elsker Ham mer enn jeg gjorde der tilbake, fordi jeg har sett Ham i flere prøvelser og kamper. Og jeg har erfart, da jeg kom til steder der det var så vanskelig, da sa jeg noe, i likheten med Noah i arken, "Det vil skje."

"Nå, se. Åh, bevare meg vel! Gud, hva . . ."

239 "Det vil skje." Stå der. "Det vil skje." Solen fortsetter. "Det vil skje."

"Hvordan vet du det, Broder Branham?"

240 "Gud sa så. Det vil skje. Det må skje. Gud sa så." Så, jeg har forankret min sjel i en hvilens Havn. I Jesus er jeg trygg for evig. Hva enn som kommer eller går, la oss ta det på den måten.

La oss nå bøye våre hoder, for å takke Ham.

241 Er det noen her i kveld, som ikke kjenner Ham og ikke er forankret slik som det? Du har aldri tatt det viktige standpunktet for Guds Ord, og du vil si, "Broder Branham, jeg vil løfte opp min hånd, og si, 'Husk meg i bønn.' Jeg har aldri tatt et standpunkt på den måten, at jeg ville stole på Gud uansett hva som skjer. Jeg ville ta Hans Ord, uansett hva andre sier eller gjør, så ville jeg fortsatt tro Hans Ord. Jeg vil at du skal be for meg, broder Branham. Jeg tror konflikten pågår, og jeg har tatt mitt standpunkt for . . . Jeg har ikke tatt mitt standpunkt, ennå. Jeg ønsker å ta det, på Guds side, og med Ordet."

242 Så, hvor mange, har allerede tatt sitt standpunkt, og står bak Herrens Ord? Rekk opp din hånd, og si, "Jeg er så takknemlig for at jeg gjorde det." Gud velsigne deg. Ett hundre prosent. Priset være Gud, til og med små barn rekker opp sin hånd. Du store, du store!

243 Åh, hvis ikke dette er virkelig! Himmelske steder i Kristus Jesus, befestet ved Ordet. Befestet ved Ordet, med Åndens Nærvær her, stadfester, beviser for oss, som de gjorde i de tidlige tider: det samme Evangeliet, de samme tegn, de samme under, den samme Gud, det samme Ordet, og får de samme tingene til å skje.

244 Folk står opp, Ånden faller på folk med en profetisk gave, profetier. En vil stå, Ånden faller på dem, til å tale i tunger. De vil tale i tunger; være stille, og en annen vil tolke det. Og det skal skje. Åh, du store!

245 Ser den store Hellige Ånds krefter som forandrer våre liv fra et liv i synd, føres ut av det, og gjør oss til nye skapninger i Kristus Jesus. Hvor vi takker Herren!

246 Himmelske Far, det er så godt å være samlet med denne gruppen av Dine barn, i kveld, disse som holder til her nede i Clarksville. Så glad for å se denne menigheten bevege seg videre, å se pastoren, ikke én vantroende i folkets midte, alle er i Tilfluktsstedet. Åh, hvor vi takker Deg for det, Far!

²⁴⁷ Jeg tenker på en liten antilope, en gang. Han hadde kommet seg ut av tilfluktsstedet, og jakthundene var etter ham. Og han løp for harde livet. Og da han kom til gjerdet hvor tilfluktsstedet var, hoppet han over gjerdet, og var så lykkelig. Han snøftet, og snudde seg rundt og så på de jakthundene, fordi han var trygg. De kunne ikke klatre over gjerdet, de var ikke bygd på den måten. Hvis de hadde berørt gjerdet, ville de ha blitt slått tilbake med elektrisk sjokk.

²⁴⁸ Det er slik vi er, Herre. Når vi kommer bak Guds Ords Gjerde, holder den elektriske Kraften fra den Hellige Ånd vår fiende på avstand. Han kan ikke hoppe over Gjerdet; han er ikke skapt på den måten. Far, vi takker Deg for at Du har skapt oss slik at vi kan hoppe i trygghet, Herre, inn i Kristus Jesus. Vi er så glade, Herre, trygge for evig.

²⁴⁹ Vi ber nå at Du må velsigne denne lille menigheten, dens pastor, dens kjære. Velsign alle som er her, i kveld. Velsign enhver forkynner.

²⁵⁰ Vi ber for vår kjære og meget edle broder Neville. Og nå, i går, prøvde satan å fjerne ham fra scenen, ved å kræsje ham inn i den bilen. Og han prøvde å gjøre noe ondt, men Du var der på scenen. Gud, han prøvde å ta meg her om dagen, nede på skytebanen, men Du var der på scenen. Prøvde å ta broder Willard Crase, da han smalt inn i den stangen, men Du var der på scenen. Åh, det er så godt å kjenne Deg. Som dikteren sa en gang:

Det er så herlig å stole på Jesus,
Bare å ta Ham på Hans Ord,
Bare å hvile på løftet,
Bare å vite, "SÅ SIER HERREN."

²⁵¹ Hvor vi takker Deg for dette! Velsign våre sjeler. Tilgi oss våre synder. Helbred sykdommene, Herre, som er iblant oss. Vi vet at disse gamle dødelige kroppene er skrøpelige, og de rokkes under sykdommers påvirkning, og vi ber om at Du må holde oss friske, til å forkynde Evangeliet. La oss leve mange lykkelige år om Jesus drøyer.

²⁵² Og må vi alle være rede for Bortrykkelsen, alle i trygghetens Ark, i Kristus Jesus, ved én Ånd, døpt inn der; oppe på den øverste etasjen, der vi kan se Evangeliets Lys skinne inn, og understreke hvert Ord med "amen." Gi det, Herre. Velsign dem og bevar dem. Jeg gjør krav på dem som juveler for Din krone, Herre, i Jesu Navn. Amen.

Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham
Fordi Han først elsket meg
Og kjøpte min frelse
På Golgatas tre.

²⁵³ Nå, som vi vet, er Ordet noen ganger skjærende, men vi elsker Det på den måten. "Guds Ord," sier Hebreerne 4, "er skarpere enn et tveegget sverd." Det skjærer bort

alt, to kanter, på vei inn og ut. “Og Det er også kraftigere, raskere, og skjærer helt igjennom, inn til marg og bein, og skjelner hjertets tanker og råd.” Hva er det? Ordet! Ordet! Skjønner? Og nå, etter at vi har hatt et skikkelig skjærende, hardt Budskap. . . Satte dere pris på Det? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Ja, sir. Konflikten! Er du ikke glad for at du er befestet, i kveld? [“Amen.”] Det bygger tro og styrke og håp, til Menigheten. Åh!

På Kristus den solide Klippen jeg står;
Alle andre grunner er synkende sand.

²⁵⁴ La oss nå bare tilbe Ham i rundt to eller tre minutter, vil dere? La oss bare lukke våre øyne, rekke opp våre hender.

²⁵⁵ Søster, kjære, gi oss akkorden, *Jeg elsker Ham*. Vil du, på den? Jeg vil få tak i den.

Jeg elsker Ham,
Bare slipp dere løs nå. Tilbe!

Fordi Han først elsket meg
Og kjøpte min frelse
På Golgatas tre.

²⁵⁶ La oss nå snu oss til hverandre, og håndhils på hverandre.
Si:

Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham
Fordi Han først elsket meg
Og kjøpte min frelse
På Golgatas tre.

²⁵⁷ Hva var Golgata? Hans Kades-barnea. Hva gjorde Han? Gikk opp der, og sa, “Mennesket lever etter døden. Jeg vil bevise det for dere.” Gikk opp der, til Kades-barnea, tok dommen for oss alle. Golgata! Døde for våre synder, og krysset dødens elv. På den tredje dag, kom Han tilbake. Steinen rullet tilbake nedover fjellet, og Han gikk ut levende.

Noen av dem sa, “Han er en ånd.”

²⁵⁸ Sa, “Rør ved Meg. Har en ånd kjøtt og ben som Jeg har?”
Sa, “Har dere noe å spise?”

²⁵⁹ De sa, “Vi har litt honningkake her nede, tror jeg, og litt fisk.”

²⁶⁰ Sa, “La oss få en bit av det.” Og de tok og spiste det. Han sa, “Dere ser, en ånd spiser ikke som Jeg spiser.” Han sa, “Nå, gå opp dit til Jerusalem, og begynn med Evangeliet, derfra. Og Jeg vil sende tilbake til dere Førstefrukten av. . . av deres oppstandelse, for Jeg vil løfte dere opp fra vantroen på Ordet, og få dere til å ha tro på Dette, og tro. Og dere vil være over synd og all vantro. Og den måten, noen vil falle i den første vakt, andre vakt. . .”

261 Husk, de . . . Syvende vakt, husker dere det? Den syvende vakt er da Han kommer. Hva var den syvende vakt? Den syvende engels Budskap. Første vakt, falt de i søvn, andre vakt, tredje, fjerde, femte, sjette; hele veien ned, til Tyatira, og hele veien ned gjennom alle tidsalderne, ned til den laodikeiske vekten. Men i den syvende vakt, kom Røsten, "Se, Brudgommen kommer, gå ut og møt Ham." Og hva? De våknet og gjorde i stand sine lamper.

Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham
Fordi . . .

262 Du på slutten? [Broder Branham snakker til noen om lydbåndopptaket—Red.]

. . . Han først . . .

263 [Noe sier til broder Branham, "Jeg har omtrent så mye lydbånd."—Red.] "Og . . ." Kan du få tak i det? Har du så mye mer? Har omtrent så mye mer lydbånd? Er du omtrent ferdig? Lydbåndet omtrent ferdig? Vil du?

På Golgatas tre.

264 Åh, du store! Søster Ruth, jeg mente ikke å slå den av. Jeg tenkte jeg skulle prøve å få med disse vakre sangene. Jeg ønsket å få det på lydbåndet, ser du. Jeg prøvde å gjøre, få tak i disse sangene, ser du, etter som det gikk ut. Elsker dere ikke det? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Dere vet, jeg elsker god, gammel pinsesang.

265 Men jeg har alltid sagt, "Jeg hater en overtrent stemme, en som holder pusten til han er blå i ansiktet, på noe, 'Knirker.'" Og de . . . De synger ikke. De bare lager bråk. Skjønner?

266 Jeg liker den gode, gamle sangen, vet dere, fra ditt hjerte, som—som, "Amen. Amen, amen." Gjør ikke dere? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Jeg liker dette.

Tro på Faderen, tro på Sønnen,
Tro på den Hellige Ånd, disse tre er Ett;
Demoner vil skjelve, og syndere våkne;
Tro på Jehovah får alt til å skake.

267 Amen. Får djevelens rike til å smuldre og falle. Tenn på de store sprengningsordene, "SÅ SIER HERREN." Det Guds atom-Ordet flyr ut der og bare tilintetgjør satans rike. Amen. Så, "Fremad Kristne stridsmenn, fremad nu til krig." Det er riktig. Ja vel.

268 La oss synge igjen nå, alle sammen, av full hals, med øynene lukket, hendene oppe i luften, *Jeg elsker Ham*. Ja vel, søster, kjære. Ja vel.

Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham
Fordi Han først elsket meg
Og kjøpte min frelse
På Golgatas tre.

²⁶⁹ Himmelske Far, i Dine hender overgir vi oss nå. Gjør med oss som Du finner passende. Vi stoler på at Du vil bruke oss, Herre, til å bringe Lys til de andre i samfunnet vårt og hvor enn vi skal bli ledet. Og, Gud, må Du våke over oss nå, og beskytte oss inntil vi møtes igjen, og bringer inn dyrebare kornbånd. Vi ber i Jesu Navn. Amen.

²⁷⁰ Nå, det er en fornøyelse å være sammen med dere alle, i kveld, og ha fellesskap. Jeg vil gi talerstolen tilbake til deres elskede pastor, broder Junie.

Ja vel, broder Junie.

KONFLIKTEN MELLOM GUD OG SATAN NOR62-0531
(The Conflict Between God And Satan)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk torsdags kveld, den 31. mai 1962, i Faith Assembly i Clarksville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2013 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org